ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st August '54

50 NAYE PAISE

8

Photo by D. S. Kasbekar

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ದೊಡ್ಡ ಗುಟ್ಟು !

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಮಿಸ್. ಚಂಪಕಾ

ನಿಮ್ಮ ಮಗು ಹೀಗೆ
ಕಷ್ಟ ಪಡುವುದಾದರೆ

ಅದಕ್ಕೆ
ಮ್ಯಾನರ್ಸ್ ಗ್ರೈಪ್ ಮಿಕ್ಶ್ಚರ್
ಕೊಡಿರಿ

ಮತ್ತು ಅದು ಪುನಃ
ಸಂತೋಷದಿಂದ
ನಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ

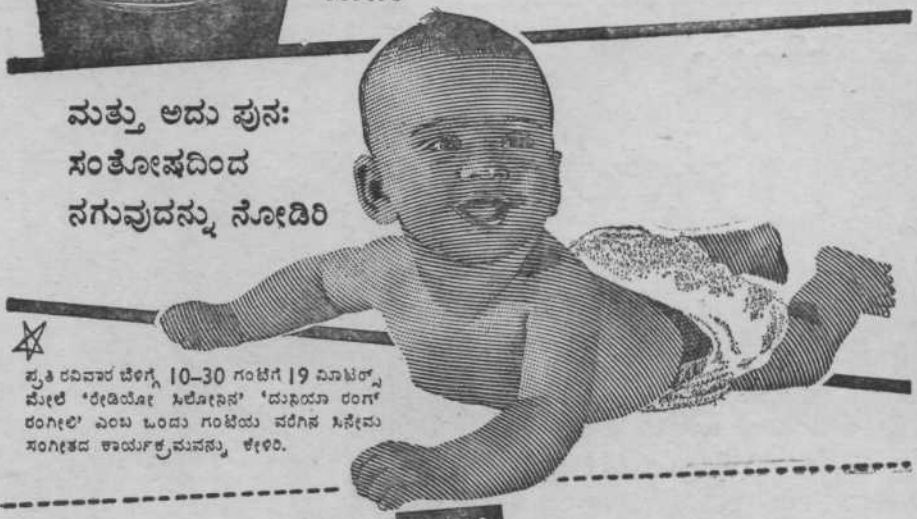

ಪ್ರತಿ ರವಿವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10-30 ಗಂಟೆಗೆ 19 ಸಿಸ್ಟರ್ಸ್ ಮೇಲೆ 'ರೇಡಿಯೋ ಸಿಲೋನಿನ' 'ದುಸಿಯಾ ರಂಗ್ ರಂಗೀಲೆ' ಎಂಬ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ವರೆಗಿನ ಸಿನೇಮ ಸಂಗೀತದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೇಳಿರಿ.

ಉಚ್ಚ ದರ್ಜೆಯ ಈ ಚಿಪ್ಸ್‌ಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಇದು 'ಮ್ಯಾನರ್ಸ್'ರವರ ತಯ್ಯಾರಿಕೆ

GEOFFREY MANNERS & CO. PRIVATE LTD., BOMBAY • CALCUTTA • DELHI • MADRAS.
ASP/GM3

ಚಂದಮಾಮ

ಆಗಸ್ಟ್ '57

ಮುಖಚಿತ್ರ	... 2	ಮಿತ್ರಭೇದ	... 41
ತಾನು ತೋಡಿಕೊಂಡ ಗುಂಡಿ	3	ಆದರ್ಶ ದಂಪತಿಗಳು	... 44
ಮಾಯವಾದ ಬೇಟೆ	... 7	ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರೆಗಳು	... 49
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು	... 9	ಕುರುಡು ನ್ಯಾಯ	... 57
ಆಗರ್ಭ ಶತ್ರುಗಳು	... 18	ಕೋತಿಯ ಉಪಾಯ	... 61
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ	... 26	ಪಾಪವಿಮೋಚನೆ	... 62
ನಾವಿಕ ಸಿಂದಬಾದ್	... 33	ಕಪ್ಪೆಗಳು	... 68

ಅಲ್ಲದೆ, ಹಾಸ್ಯಚಿತ್ರ, ಪದ್ಯ, ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಎಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯ
ಸೈಕಲ್
ಸವಾರಿಗೆ

ರಾ ಲೆ
ರಾ ಬಿ ಹುಡ್

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೆ-ರಾಲೆ ಬೈಸಿಕಲನ್ನು ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲುಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಾಗವನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆರೈಕೆಯ ವೆಚ್ಚ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯ ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿ ಇದರ ಫಲಿತಾಂಶ!

ಸೆ - ರಾಲೆ

SEN RALEIGH Products

SRC-47 KN

ಲಲಿತ

ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನೋಡಿರೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ

" ಶುದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಬಿಳುಪು — ಇವೆರಡೂ ಈ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿವೆ! " ತನ್ನ ಚರ್ಮವನ್ನು ನಯವಾಗಿಡಲು ಲಲಿತ ಯಾವಾಗಲೂ ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅದರ ಸಮೃದ್ಧ ನೊರೆಯು ತನ್ನ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಳೆಗೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಮೃದುಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ — ಮತ್ತು ಬಹಳ ಸಮಯ ಉಳಿಯುವ ಅದರ ಸುವಾಸನೆಯು ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ!

ಸಿನೆಮ ತಾರೆಯರಂತೆ ಮಾಡಿರಿ — ನಿಮ್ಮ ಚರ್ಮವನ್ನು ಈ ಸೋಪಿನ ಸಾಮ್ಯ ನೊರೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿರಿ. ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪಿನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಬಿಳುಪು ಅದರ ಶುದ್ಧತೆಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿರಿ.

ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪು

ಸಿನೆಮ ತಾರೆಯರ ಸೌಂದರ್ಯ-ಸೋಪು

LTS. 494-50 KN

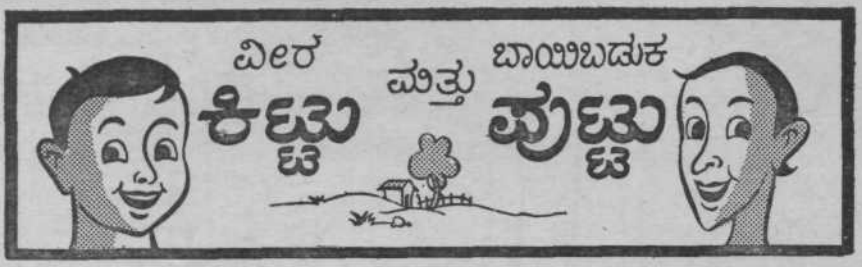

ಲೋ ಕಿಟ್ಟು, ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು. ನಾನು ಒಂದು ದಿನ ದೊಡ್ಡಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋದೆ-ಬಹಳ ಮುಂದೆ, ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದೆ...

ಅಲ್ಲೊಂದು ನರಿಯನ್ನ ಕಂಡೆ...ನಾನು ಕೈ ಕೂಡ ಎತ್ತಿರಿಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನ ನೋಡಿ ಇಷ್ಟಯಂತೆ ಓಡ್ಹೋಯ್ತು!

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಸಿಂಹ ಎದುರಿಗೆ ಬಂತು!

ಆದರೆ ನಾನು ಹೆದರ್ತೇನೆಯೇ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅದರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ದುರದುರನೆ ನೋಡಿದೆನು. ಆಗ ಸಿಂಹ ಹೆದರ್ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು.

HVM. 298A-19 KN

ಪುಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚುತ್ತ ಇರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ನಾಯಿ ಬಂತು. ಪುಟ್ಟು ತಕ್ಷಣ ಓಡಿಹೋಗಿ ಒಂದು ಮರ ಹತ್ತಿದನು...
ಹೆದರ್ಕೋ ಬೇಡ ಪುಟ್ಟು, ಇದು ನನ್ನ ನಾಯಿ, ಮೋತಿ. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ?
ಇಲ್ಲ-ಇಲ್ಲ- ನಾನು ಹೆದರ್ಲಿಲ್ಲ ಕಾಣೊ. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ
ಓಹೋ, ನೀನು ನಿಜ ಹೇಳ್ತೀಯ? ನಿನ್ನಂಥಾ ಪುಕ್ಕಹೇಡಿಗನಿಗೆ ಒಂದು ನೊಣ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ಓಹೋ, ಹಾಗೋ? ನನ್ನ ಜೊತೆ ಓಡ್ತೀಯಾ ಹಾಗಾದ್ರೆ? ಪ್ರತಿಸಲಾನೂ ನಿನ್ನ ಸೋಲಿಸ್ತೇನೆಂತ ಪಂಥ ಕಟ್ತೇನೆ.
ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಓಡಿದಾಗಲೇ ಪುಟ್ಟು ಬಳಲಿ ಏದತೊಡಗಿದನು
ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು ಪುಟ್ಟು! ನನ್ನಂತೆ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಲು ನಿನ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ರೆ ಡಾಲ್ಡದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೋ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿದಿನ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿ. ತಿಳಿಯಿತೆ?
ಮಕ್ಕಳು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿಟಮಿನ್ 'ಎ' ಮತ್ತು 'ಡಿ' ಡಾಲ್ಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆವು ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲು ಮತ್ತು ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೋಷಣೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಆಹಾರವನ್ನು ಡಾಲ್ಡಾ ವನಸ್ಪತಿಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿರಿ.
ಡಾಲ್ಡಾ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಡಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ಖರ್ಜೂರದ ಮರದ ಗುರುತು ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.
ಡಾಲ್ಡಾ

ಅಧ್ಯಯನವು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು
ಕುಂದಿಸುತ್ತದೆ ...

ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರವು ಅದನ್ನು
ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.
ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ತುಷಾರ್
ನಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬಹಳ
ಪುಷ್ಟಿಕರವಾಗುತ್ತದೆ.

ತುಷಾರ್

ವಿಟಮಿನ್‌ಭರಿತ ವನಸ್ಪತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ

ತುಂಗಭದ್ರಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಕರ್ನೂಲ್

ರೂ. 31/- ಕ್ಕೇ ನಿಮಗೆ

ಅದ್ಭುತವಾದ ನವೀನ

GEVABOX

ಗೆವಾಬಾಕ್ಸ್ ಕೆಮೆರಾ

ಸಂಪೂರ್ಣ ಪೋರ್ಟ್ರೇಟ್ ಅಟಾಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಮೇತ

★ ಗೆವಾಬಾಕ್ಸ್ 120 ಫಿಲಿಮ್ ನಲ್ಲಿ ($2\frac{1}{4} \times 3\frac{1}{4}$) 8 ಚಿತ್ರ ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

★ ಗೆವಾಬಾಕ್ಸ್ ಫ್ಲಾಷನ್ನು ಸರಿಸಿ ಸಿಂಕ್ರೋನೈಜ್ ಗೊಳಿಸಿದೆ.

★ ಗೆವಾಬಾಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ 1/50 ಮತ್ತು 1/100 ಸೆಕೆಂಡು ಗಳಿರುವ ಷಟರ್ ಸ್ಪೀಡುಗಳೂ "ಬಿ" ಸೆಟ್ಟಿಂಗೂ ಇರುತ್ತವೆ.

★ ಗೆವಾಬಾಕ್ಸ್ ಪೋರ್ಟ್ರೇಟ್ ಅಟಾಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಮೇತ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

★ ಗೆವಾಬಾಕ್ಸಿಗೆ ಆಪ್ಟಿಕಲ್ ಐ-ಲೆವೆಲ್ ವ್ಯೂ ಫೈಂಡರ್ ಇದೆ.

★ ಗೆವಾಬಾಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಫಿಲಿಮ್ ಏರಿಸುವುದು ಬಲುಸುಲಭ.

ಬೆಲೆಗೆ ತಕ್ಕ ವಸ್ತು ಪಡೆಯಿರಿ....
ಗೆವಾಬಾಕ್ಸ್ ಕೆಮೆರಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ

GEVAERT

ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಗೆವಾಪಾನ್ 33 ಅಥವಾ 36 ರೋಲ್ ಫಿಲಿಮ್ಸ್ ಬಳಸಿರಿ

ALLIED PHOTOGRAPHICS PRIVATE LIMITED

Z. 87(a)

ಎಲ್ಲೈಡ್ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಕಸ್ತೂರಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್, ಜಂಶೆಡ್ಜಿ ತಾತಾ ರೋಡು, ಬೊಂಬಾಯಿ-1.

ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್‌ಯಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗ ಸಹಿಸುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ — ಆದರೆ ನಾವು ಆಟ ವಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮೈಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸದಾ ಅಪಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪು ಕೊಳೆಯ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ತೆಗೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್‌ಯಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಉಲ್ಲಾಸವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಆಯಾಸ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿರಿ — ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಳೆಯ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿರಿ.

L. 265-50 KN

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್ ಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು I.T.L. **ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್**

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕನ್‌ಫೆಕ್ಷನರಿ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಟ್., ಚಿತ್ತೂರು (ಆಂಧ್ರ)

ಏಕೆ ನರಳುತ್ತೀರಿ
ವಾತದ ನೋವಿನಿಂದ?

ಲಿಟಿಲ್ಸ್
ಓರಿಯೆಂಟಲ್ ಬಾಮ್
ಉಜ್ಜಿರಿ

ತಕ್ಷಣ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯಲು

LITTLE'S ORIENTAL BALM & PH. LTD. MADRAS, BOMBAY, DELHI & CALCUTTA.

Remy
SNOW
ಮೂಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಅವಳು ಸೌಂದರ್ಯವತಿ
ಅವಳು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾಳೆ
ರೆಮಿ
ಸ್ನೋ &
ಪೌಡರ್
AVRA-335

ದೇವರ್ ಫಿಲಿಂಸ್ ರವರ

ನೀಲಮಲೈ ತಿರುಡನ್

(ತಮಿಳು)

ಡೈರೆಕ್ಷನ್...ಎಂ.ಎ.ತಿರುಮುಗಂ ... ಸ್ಟೂಡಿಯೋ...ವಾಹಿನಿ

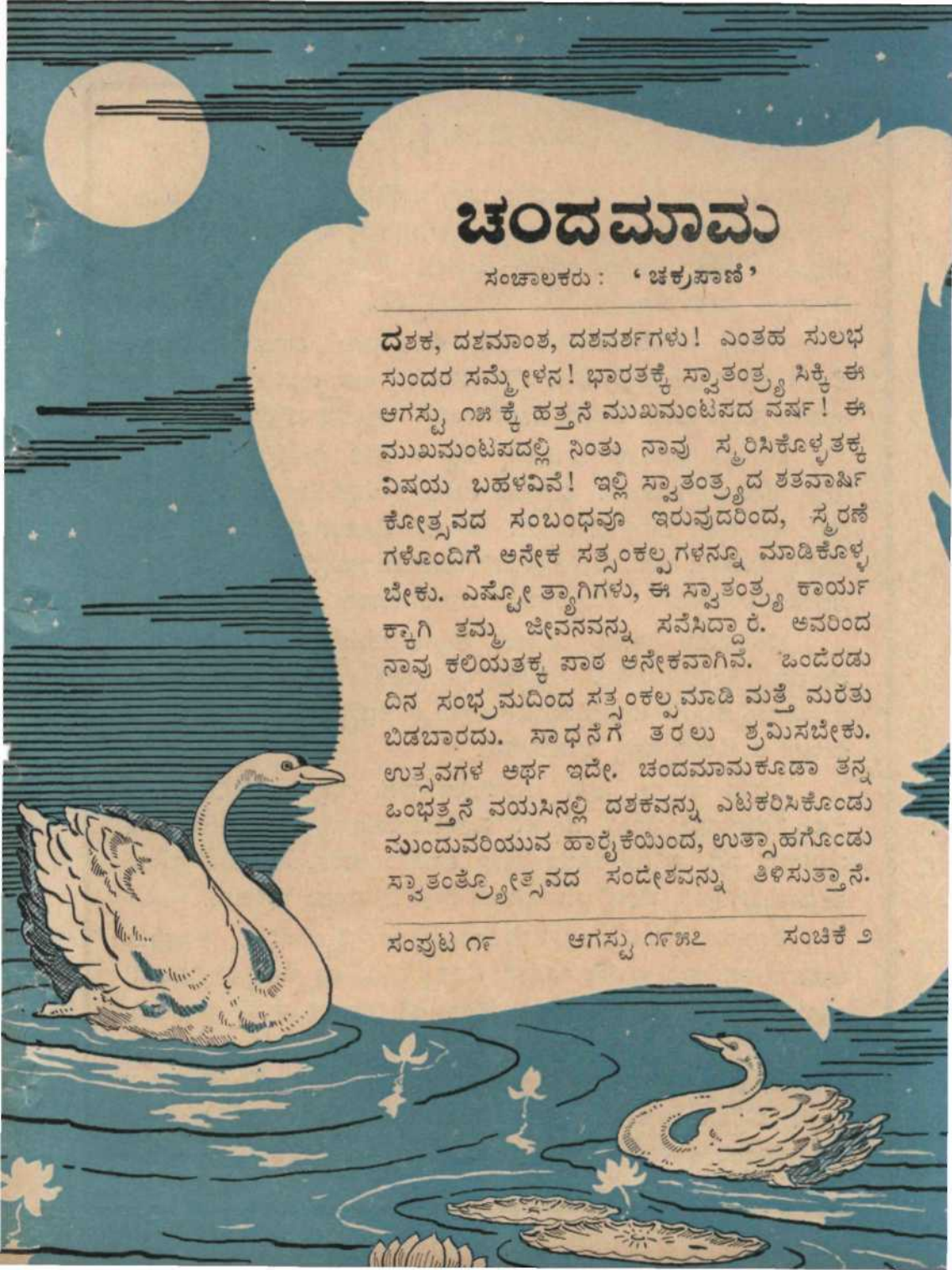

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ದಶಕ, ದಶಮಾಂತ, ದಶವರ್ಷಗಳು! ಎಂತಹ ಸುಲಭ ಸುಂದರ ಸಮ್ಮೇಳನ! ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿ ಈ ಆಗಸ್ಟು ೧೫ಕ್ಕೆ ಹತ್ತನೆ ಮುಖಮಂಟಪದ ವರ್ಷ! ಈ ಮುಖಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಾವು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಬಹಳವಿವೆ! ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಶತವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಸಂಬಂಧವೂ ಇರುವುದರಿಂದ, ಸ್ಮರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಸತ್ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ತ್ಯಾಗಿಗಳು, ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸವೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ನಾವು ಕಲಿಯತಕ್ಕ ಪಾಠ ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಸತ್ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಮರೆತು ಬಿಡಬಾರದು. ಸಾಧನೆಗೆ ತರಲು ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಉತ್ಸವಗಳ ಅರ್ಥ ಇದೇ. ಚಂದಮಾಮಕೂಡಾ ತನ್ನ ಒಂಭತ್ತನೆ ವಯಸಿನಲ್ಲಿ ದಶಕವನ್ನು ಎಟಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುವ ಹಾರೈಕೆಯಿಂದ, ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಪುಟ ೧೯ ಆಗಸ್ಟು ೧೯೫೭ ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಮು ಖ ಚಿ ತ್ರ

ಕೀಚಕನಿಗೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರವೇ ರಾಣಿ ಸುಧೇಷ್ಣೆ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕರೆದು "ಸೈರಂಧ್ರಿ, ನನಗೆ ತುಂಬಾ ದಾಹವಾಗಿದೆ. ನೀನು ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಧುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದಳು. "ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮೋಹದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೋಗಲಾರೆ" ಎಂದಳು ದ್ರೌಪದಿ.

"ನಾನು ಕಳುಹಿಸಿದವಳನ್ನು ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಏನೂ ಮಾಡಲಾರ. ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಬಾ" ಎಂದು ಸುಧೇಷ್ಣೆ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಳು. ದ್ರೌಪದಿ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಪೇಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೀಚಕನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಳು.

ಅವಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಕೀಚಕ ತನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ನೆರವೇರಿತೆಂದುಕೊಂಡು ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ದ್ರೌಪದಿ ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಓಡಿದಳು. ಕೀಚಕನೂ ಅವಳ ಬೆಂಬತ್ತಿದ. ದ್ರೌಪದಿ ನೇರಾಗಿ ವಿರಾಟರಾಜನ ಸಭೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಳು. ಆದರೆ ಕೀಚಕ ರಾಜಸಭೆಯೆಂದುಕೂಡಾ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ದ್ರೌಪದಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉರುಳಿದಳು. ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಏನೆಂದುಕೂಡಾ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಭೀಮಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಹಲ್ಲುಕಡಿಯುತ್ತ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಮರವನ್ನು ಕೀಳಲೆತ್ನಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಧರ್ಮರಾಜ, "ಲೋ ಹುಚ್ಚವಲಲಾ! ಆ ಹಸಿಮರ ಕಟ್ಟಗೆಗೆ ಉಪಯೋಗಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೇಕೆ ಕೀಳುತ್ತಿ?" ಎಂದು ಭೀಮನ ಆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದನು.

ಕೀಚಕ ತನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಅವಮಾನಿಸುವಾಗ, ತನ್ನ ಗಂಡಂದಿರುಕೂಡಾ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ದ್ರೌಪದಿ ವಿರಾಟರಾಯನನ್ನು ಕುರಿತು, "ಅಯ್ಯಾ, ವೀರರಾದ ನನ್ನ ಪತಿಗಳುಕೂಡಾ ಏನೂ ಮಾಡದಿರುವಾಗ, ರಾಜನಾದ ನೀನೂ ಈ ದುಷ್ಟನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವೆಯೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಕೀಚಕನನ್ನು ಖಂಡಿಸಲು ವಿರಾಟರಾಯನಿಗೂ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. "ನಿನಗೂ ಅವನಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವೋ ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು?" ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದ ವಿರಾಟರಾಯ. ಧರ್ಮರಾಯನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಷಮಿಸದಂತೆ ಕೋಪದಿಂದ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿನಗೀ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವೇನು? ನಿನಗೆ ಅವಮಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಮಯನೋಡಿ ನಿನ್ನ ಪತಿಗಳೇ ತಕ್ಕ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಹೋಗು" ಎಂದ. ದ್ರೌಪದಿ ಎದ್ದು ಕೋಪದಿಂದ ದುಃಖದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶಿರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಳನೆಂಬ ಪುರೋಹಿತನಿದ್ದನು. ಆತನು ಬೋಳು ತಲೆಯ, ಬೊಕ್ಕಬಾಯಿಯ ಕಂದುವರ್ಣದ ವಿಕಾರ ಮನುಷ್ಯ.

ಬೋಧಿಸತ್ವನು ತಕ್ಕರಿಯನೆಂಬ ಯುವಕನಾಗಿ ಪಿಂಗಳನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ರಾಜಪುರೋಹಿತ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಭಾವಮೈದುನನಿದ್ದನು. ಅವನೂ ಸಹ ಪಿಂಗಳವರ್ಣನು. ಬೋಳುತಲೆಯ ಬೊಕ್ಕ ಬಾಯಿಯ ಅಸಾಮಿ. ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಕಡುವೈರ. ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಒಬ್ಬರಿಗಾಗದು. ತನ್ನ ಭಾವಮೈದುನನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಪಿಂಗಳನು ಅನೇಕಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವು ಯಾವುವೂ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಗೆ ಪಿಂಗಳನು ತನ್ನ ಭಾವಮೈದುನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಒಂದು ಯುಕ್ತಿ ಹೂಡಿದನು. ಅವನು ರಾಜನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಕಾಶಿನಗರ ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಗರ. ತಾವು ಅರಸರಲೆಲ್ಲಾ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. ಹೀಗಿರಲು ನಮ್ಮ ಕೋಟೆಯ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಲೋಪದೋಷಗಳಿರುವುದು ಉಚಿತವೆನಿಸದು. ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ದ್ವಾರದ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ದೋಷಗಳಿವೆ. ಅದು ನಮಗೆ ಅಶುಭದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಕ್ಷೇಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅಪಖ್ಯಾತಿ, ಅಪ್ರತಿಷ್ಠೆ. ಆ ದೋಷವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ತೋರುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

"ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಹೇಳಿ" ಎಂದು ರಾಜನು ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಆ ದ್ವಾರವನ್ನು ಮೊದಲು ಕೆಡವಬೇಕು. ನಂತರ ಉತ್ತಮಜಾತಿಯ ಶುಭ್ರವಾದ ಮರ ತಂದು ಬೇರೊಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಬೇಕು. ನಂತರ ನಗರದೇವ

ತೆಗೆ ಬಲಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆನಂತರ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬಾಗಿಲನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

ರಾಜನು ಪುರೋಹಿತನ ಮಾತಿಗೆ ತನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿತ್ತ. ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಪಿಂಗಳನು ದಕ್ಷಿಣದ್ವಾರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೆಡವಿಸಿದನು. ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಡಲು ಒಳ್ಳೆಯ ತರಹೆಯ ನೂತನ ಬಾಗಿಲು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಪಿಂಗಳನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಾಜನಬಳಿ ಸಾರಿ "ಹೊಸ ಬಾಗಿಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನಾಳೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ದಿವಸ. ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಬಲಿಯರ್ಪಿಸಲು ಏನು ಏರ್ಪಾಟಾಗಬೇಕು?" ರಾಜನು ಕೇಳಿದ.

"ಕಂದುವರ್ಣದ ಬೊಕ್ಕಬಾಯಿಯ ಬೋಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದ್ವಾರವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಮಹಾಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಂತಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ರಕ್ತದಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ದೇಹವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಹೂಳಿ, ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೊಸದ್ವಾರವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

"ಸರಿ, ಅಂತಹ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೀವೇ ಹುಡುಕಿಸಿ, ಬಲಿಕೊಡಿಸಿ ದ್ವಾರವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿರಿ" ಎಂದ ರಾಜ.

ತನ್ನ ಪ್ರಬಲ ಶತ್ರುವನ್ನು ಹತಗೊಳಿಸಲು ರಾಜನು ಅನುಮತಿಕೊಡಲು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು.

ಉಕ್ಕಿ ಬರುತಿದ್ದ ಆನಂದವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಂದೆ "ನಾಳೆಗೆ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಆಯುಸ್ಸು ಮುಗಿಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಹೊಸದ್ವಾರದ ಬಳಿ ಬಲಿಕೊಡಲಾಗುವುದು. ನೋಡುತ್ತಿರು" ಎಂದು ತನ್ನ ಪ್ರತಾಪ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

"ನನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನೇಕೆ ಬಲಿಕೊಡಬೇಕು? ಇದಕ್ಕೆ ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿದರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಆಕೆ.

"ನಾನು ಇಂತಹವನನ್ನೇ ಬಲಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ರಾಜರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದೆನೇ? ಪಿಂಗಳ

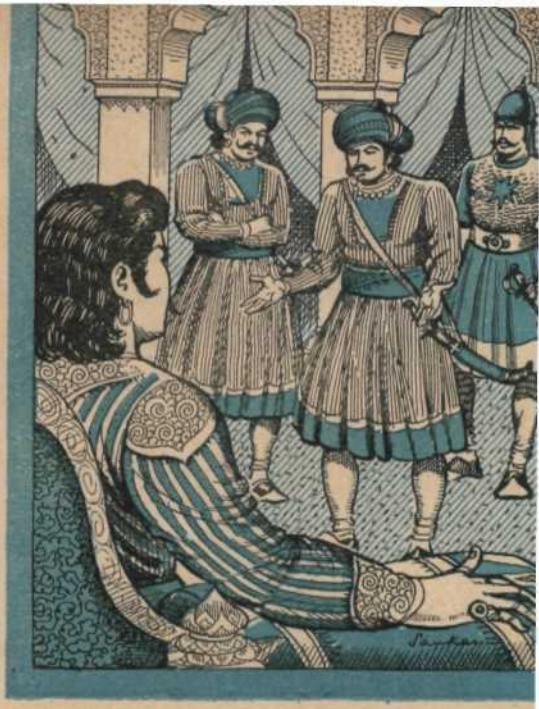

ವರ್ಣದ ಬೊಕ್ಕಚಾಯಿಯ ಜೋಡಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನೊಬ್ಬನು ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ಸರಿ ಎಂದರು. ನಾಳೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳ ಹತ್ತಿರ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ, ಬಲಿಕೊಡಲು ಅವನೇ ಸರಿಯಾದವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.''

ಪಿಂಗಳನ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ವಾದ ಬೆಳೆಸದೆ, ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಿ, ಈ ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ಯೊಳಗಾಗಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಈ ನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಬಹುದೂರ ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದಳು.

ತನ್ನನ್ನುಕೊಲ್ಲಲು ಪಿಂಗಳನು ಹೂಡಿದ ತಂತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ಇದ್ದ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಕಂದುವರ್ಣದ, ಬೊಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಯ ಬೇಡರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ನಗರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಪಿಂಗಳನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ''ಮಹಾಪ್ರಭು, ಬಲಿಗೆ ಅರ್ಹನಾದ ಮನುಷ್ಯ ಇಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಬರಮಾಡಿಸಬೇಕು'' ಎಂದ.

ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವರು ಪಿಂಗಳನು ಹೇಳಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅವರಿಗೆ ಅವನು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋದನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ರಾಜನಿಗೆ ಆ ಸುದ್ದಿ ತಲುಪಿಸಿದರು.

ಭಟರಿಂದ ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಅರಿತ ರಾಜನು ''ಈಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅಂತಹ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಪತ್ತೆಮಾಡಿ ತರಲೇಬೇಕು'' ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಮಂತ್ರಿ ''ಅದೇನೂ ಭಾರಿ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಭು, ನಮ್ಮ ಪುರೋಹಿತರಲ್ಲಿ ಆ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವೆ. ಅವರನ್ನೇ ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟರಾಯಿತು'' ಎಂದು ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟನು.

''ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಪುರೋಹಿತ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ರಾಜಪುರೋಹಿತನಾಗಲು ಅರ್ಹರಾದವರು ಯಾರಾದರೂ

ಇರುವರೇ? ಆ ವಿಷಯ ಮೊದಲು ಯೋಚಿಸಿ" ಎಂದು ರಾಜ ಹೇಳಿದ.

"ನಮ್ಮ ಪುರೋಹಿತರ ಬಳಿ ತಕ್ಕರಿಯ ನೆಂಬ ಶಿಷ್ಯನಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಗುರುವಿಗಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಮೇಧಾವಿಯೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಆತ ನನ್ನು ನೀವು ಪುರೋಹಿತನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು" ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

ಕೂಡಲೇ ರಾಜನಿಂದ ತಕ್ಕರಿಯನಿಗೆ ಕರೆ ಹೋಯಿತು. ತಕ್ಕರಿಯನು ಬಂದಕೂಡಲೇ "ಇಂದಿನಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ರಾಜಪುರೋಹಿತನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನೀನು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟು, ಭೂಗತ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಸ ಬಾಗಿಲನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು" ಎಂದು ರಾಜನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ತಕ್ಕರಿಯನು ದಕ್ಷಿಣ ದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ. ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಯಜ್ಞಪಶುವಿನಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ, ಹೊಸ ದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ತಂದರು. ಬಲಿಕೊಟ್ಟನಂತರ, ಪಿಂಗಳನ ದೇಹವನ್ನು ಹೂಳಲು ದ್ವಾರವಿಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಗುಂಡಿ ತೋಡಿದ್ದರು. ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರು ಆ ಆಳವಾದ ಗುಂಡಿಗಿಳಿದರು. ಪಿಂಗಳನು ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ "ಶಿಷ್ಯನೇ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ತೋಡಿದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಬೀಳಬೇಕಾಯಿತು" ಎಂದ.

"ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿಗೆ ಆಪತ್ತು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವೇನೂ ಕಳವಳಪಡಬೇಡಿ. ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮುಹೂರ್ತ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯವರೆವಿಗೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವೆನು" ಎಂದು ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟ ತಕ್ಕರಿಯ.

ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಬಲಿಕೊಡುವ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕರಿಯನು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ ಸನ್ನೆಮಾಡಿ, ಸತ್ತ ಮೇಕೆಯೊಂದನ್ನು ತಂದು ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹೂತಿಟ್ಟು, ಬೆಳಗಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಲ್ಲಿ ಹೊಸ ದ್ವಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿಸಿದನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ತಾನೇ ತೋಡಿಕೊಂಡ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬುದ್ಧಿಕಲಿತ ಪಿಂಗಳ.

ಮೋಸಹೋದ ಬೆಕ್ಕು

ಮೊಲ ತೋಳರಾಯನನ್ನು ಕೊನೆಮುಟ್ಟಿಸಿ ತೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದಂದಿನಿಂದ ನರಿಗೆ ಮೊಲದ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೇನೇ ಮೈ ತಣ್ಣಗಾಗುತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಸಾಯುವವರೆಗೆ ತಾನು ಮೊಲದ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ನರಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಮೊಲ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ನರಿ ನಗುವನ್ನು ತೇಲಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡು "ಚೆನ್ನಾಗಿದೀಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುತಿತ್ತು.

ಬೇಗದಲ್ಲೇ ನರಿಗೂ ಮೊಲಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹವುಂಟಾಯಿತು. ಒಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬರು ಹೋಗುವುದು ಮಾತಾಡುವುದು ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ನರಿ ಮೊಲದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹರಟೆಹೊಡೆಯಿತು. ಬಳಿಕ— "ನಾನು ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ಬೇಟೆಯಾಡೋಣಾ ಅಂತ ಇದೇನೆ. ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ನೀನೂ ಬರುತ್ತಿಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

"ಅಯ್ಯೋ! ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸ! ಸಮಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬಾ. ನನಗೆ ಆಗುವಂಥಾದ್ದು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ತಂದು ಕೊಡುವಿಯಂತೆ" ಎಂದಿತು ಮೊಲ.

ಮರುದಿನ ನರಿ ಬೆಳಗಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಎದ್ದು ಗೋಣಿಚೀಲವೊಂದನ್ನು ಭುಜದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಟಿತು. ಸಂಜೆ ವರೆಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡಿತು. ಆದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾಡುಬಾತುಗಳೂ, ಇತರ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಸಿಕ್ಕಿದುವು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೋಣಿಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸಿಳ್ಳು ಹಾಕುತ್ತಾ ಎದುರುಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆದಾರಿ ಹಿಡಿಯಿತು ನರಿ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೊಲ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಸಾಯಂಕಾಲ ನರಿ ತಿರುಗಿಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವಲು ಕುಳಿತಿತು. ಸಿಳ್ಳುಹಾಕುತ್ತಾ ನರಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮೊಲ ದಾರಿಯಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತಹಾಗೆ ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತು.

ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ

ನರಿ ಬರುತ್ತಾ ಸತ್ತಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಮೊಲವನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಂತು, "ಅಬ್ಬಾ! ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮೊಲ! ಹುಂ, ಈ ಮೂಟೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಇದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ. ಮೊಲದ ಮಾಂಸ ತಿಂದು ಬಹಳಕಾಲವಾಯಿತು" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮುಂದೆಹೋಯಿತು.

ನರಿ ಕಾಣದಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಮೊಲ ಎದ್ದು ಅಡ್ಡದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಶರವೇಗದಿಂದ ಓಡಿ ನರಿ ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸತ್ತ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತು.

ನರಿ ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮತ್ತೆ ನಿಂತು, "ಆರೆ! ಇನ್ನೊಂದು ಭಾರೀ ಮೊಲ! ಈ ದಿನ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮೊಲಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಯುವ ಹಾಗಿದೆ. ಛಲೆ! ಈ ಮೂಟೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟು, ಹಿಂದೆಹೋಗಿ ಆ ಮೊಲದಹೆಣ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮೂಟೆ ಅಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

ನರಿ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಮೊಲ ಎದ್ದು ಆ ಗೋಣೀಚೀಲವನ್ನು ಭುಜದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿತು.

ತಾನು ಮೊದಲು ನೋಡಿದ ಮೊಲ ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ನರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿಯಿತು. ನರಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಮೂಟೆಯೂ ಇಲ್ಲ; ಇನ್ನೊಂದು ಮೊಲದಹೆಣವೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಇಡೀದಿನದ ಕಷ್ಟ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತೆಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಾಲೆಳೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು ಆ ನರಿ!

ಅನಂತರ ಮೊಲ ನರಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದಾಗ, "ಏನು ನರಿಬಾವಾ, ನೀನು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದೆಯಲ್ಲಾ, ಏನು ತಂದೆ? ನನಗೂ ಏನಾದರೂ ಕೊಡುವೆಯೆಂದುಕೊಂಡೆ" ಅಂದಿತು.

ನರಿ ಮೂತಿ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು, "ಹೂಂ, ತಾರದೇ ಏನು? ಒಂದಿಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಂದೆ" ಅಂದಿತು.

"ಇಷ್ಟೇನಾ? ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಟೆಯಾಡ ಬೇಕೆ? ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ!" ಎಂದಿತು ಮೊಲ.

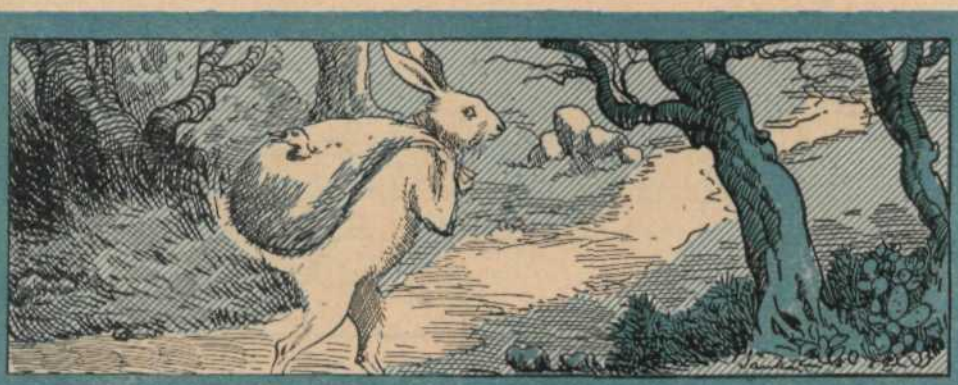

7

[ಪಿಂಗಳನು ಪಾಳುದೇಗುಲದ ಮೊದಲನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿ ಎರಡನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪರ್ವತಾಕಾರನಿಗೆ ತನ್ನ ಪರಿಚಯ ತಿಳಿಸಿ ಆ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಹ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆರನೆಯ ದ್ವಾರದಬಳಿ ಪದ್ಮಪಾದನ ರೂಪತಾಳಿದ ಭೂತದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಮಾದವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ದೇಗುಲದಿಂದ ಹೊರಗೆಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ—]

ಪದ್ಮಪಾದನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಜೀವಬಂದಂತಾಯಿತು. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಆಪತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಳನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಪದ್ಮಪಾದನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು.

"ಪಿಂಗಳಾ, ಏನಾಯಿತು? ಪ್ರಮಾದಕರವಾದ ಪೆಟ್ಟೇನೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ಪದ್ಮಪಾದನು ಕೇಳಿದನು.

"ಪೆಟ್ಟಿನ ಮಾತು ಅಂತಿರಲಿ. ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡೆ, ಪದ್ಮ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಿಂಗಳನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಪಾಳುದೇಗುಲದಕಡೆ ನೋಡಿದನು. ಅವನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಒಂದು ತೊಟ್ಟೂ ಸಹ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬತ್ತಿಹೋಗಿದ್ದ ನದಿ ಬುಸ್ಸೆಂದು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಜಲದಿಂದ ತುಂಬಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಪಿಂಗಳನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು "ಪಿಂಗಳಾ, ಈ ಬಾರಿ ನಾವು ಸೋತುಹೋದೆವು. ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರು ಮತ್ತೆ ನದಿಯನ್ನು ಜಲದಿಂದ ತುಂಬುತ್ತಿರುವರು. ದೇವಾಲಯಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು

ವುದು. ಆದರೂ ನಮಗೆ ಬೇಕೆಂದಾಗ ಮತ್ತೆ ನದಿ ಬತ್ತಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ನೊದಲು ನಿನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳು.'' ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

ಪಿಂಗಳನು ತಾನು ಮೊದಲನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿ ಆರನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವವರೆವಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ಪದ್ಮಪಾದನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

''ಆ ಆರನೇ ದ್ವಾರದ ಬಳಿ ಅಷ್ಟು ಮೇಧಾವಿಯಾದ ಭೂತಕಾವಲಿರುವುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಠಾತ್ತನೆ ನಿಮ್ಮ ಆಕೃತಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ನಿಲ್ಲು, ನಿಲ್ಲು, ನೀನು ಯಾರು? ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದ ಕಂಠಸ್ವರವೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮದೆ! ನಾನೊಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲದಂಗಾದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕನೆ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವಂತಹ ಗದೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ನಾನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ. ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ನನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಏಟುಗಳು ಬೀಳಲು ಮೊದಲಾಯಿತು. ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಕೈಗಳೆರಡು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಆಕಾಶದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕಿಸೆದಂತಾಯಿತು. ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಡು ಕಾಪಾಡಿದಿರಿ.'' ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

''ಅದೋ ವಿಷಯ?'' ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆನೂಡಿ ನದಿಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದೇವಾಲಯದ ಕಡೆ ಒನ್ಮೆ ನೋಡಿದ.

''ಪಿಂಗಳ, ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರು ಇಷ್ಟು ನೀಚಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಯೊಡ್ಡುವರೆಂದು ನಾನು ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಗುರುವಾದ ನನ್ನ ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿಮಾತ್ರ ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲು ಶಕ್ತರಾದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸಲು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೀನು ಜಯಿಸಿದೆ. ಅದು ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ'' ಎಂದು ಪಿಂಗಳನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ ಪದ್ಮಪಾದ.

ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಪಿಂಗಳನಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತುಂಬಿತು. ಪಿಂಗಳನು ಪಾಳುದೇಗುಲದಕಡೆ ನೋಡಿ, ''ಈಗ ನಾನೇನು ಮಾಡ

ಬೇಕು? ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತೆ ನದೀಗರ್ಭವನ್ನು ಸೇರಿಬಿಡುತ್ತಿದೆ" ಎಂದ.

"ಇಂದು ನಾವಿನ್ನೇನೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೆ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪರ್ವದಿನ ಬರಲಿದೆ. ಅಂದು ನೀನು ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಬಹುದು. ಅದುವರೆವಿಗೂ ನಾವಿಲ್ಲೇ ಕಾಲಕಳೆಯಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗದೆಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ತಿರುಗಿಸುತ್ತ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು, ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭವ್ಯ ಭವನವೊಂದು ನಿರ್ಮಿತವಾಯಿತು.

ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಆ ಭವ್ಯಭವನವನ್ನು ತದೇಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತಿದ್ದ ಪಿಂಗಳನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪದ್ಮಪಾದನು ಅದರ ಕಡೆ ನಡೆದನು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಭವನದ ಪ್ರಾಂಗಣವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಫಕ್ಕನೆ ದ್ವಾರ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಆಜಾನುಬಾಹುಗಳಿಬ್ಬರು ಮಾಯಾವಿಗಳು ಹೊರಬಂದು ಪದ್ಮಪಾದ ಪಿಂಗಳರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು.

"ಪದ್ಮಪಾದ, ಇವರು ಯಾರು?" ಎಂದು ಚಕಿತನಾಗಿ ಪಿಂಗಳನು ಕೇಳಿದ.

"ಇವರು ನಮಗೆ ಈ ಮೂರು ದಿನ ನಮ್ಮನ ರಂಜನೆಯನ್ನೊದಗಿಸಬಲ್ಲ ಮಾಯಾರಾಕ್ಷಸರು. ನಾವಿಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಉಗುರುಕಚ್ಚುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕುಸ್ತಿ, ಗರಡಿ, ಕತ್ತಿವರಸ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಇವರಿಗೆ ಹೇಳೋಣ" ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ.

ಪಿಂಗಳ ಪದ್ಮಪಾದರು ಭವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಳನು ಅನೇಕ ಜಟ್ಟಿಗಳು, ಯೋಧರು ಕಸರತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು.

"ಪದ್ಮಪಾದ, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ನಮ್ಮನ್ನೇನೂ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾರರಷ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಂತಹ ಭಯವೇನಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ಮುಂದಡಿಯಿಟ್ಟು, ಹಿಂದೆ

ಕಾಣಿಸಿದ ಮಾಯಾರಕ್ಕಸರೊಂದಿಗೆ ಏನೋ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ. ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಸರನೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಪದ್ಮಪಾದ, ಪಿಂಗಳರು ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೇಷ್ಮೆದಿಂಬುಗಳಿಗೆ ಒರಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿಯರು ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು.

ಪಿಂಗಳನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ "ಪದ್ಮಪಾದ, ಇವರು ಗಂಧರ್ವ ಸ್ತ್ರೀಯರೋ ಇಲ್ಲ ಆ ರೂಪ ತಾಳಿದ ಪಿಶಾಚಿನಿಯರೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಪದ್ಮಪಾದನು "ಹುಷ್" ಎಂದು ಪಿಂಗಳನನ್ನು ತಡೆದು "ಪಿಂಗಳ, ಅಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡದಿರು. ಪಿಶಾಚಿನಿಯರು ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಾರು. ನಮಗೆ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಲು ಬಂದವರು ಪಿಶಾಚಿನಿಯರಾದರೂ ಅವರ ಮನ ನೋಯಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಮೂರು ದಿನ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಗಂಧರ್ವಸ್ತ್ರೀಯರೆಂದೇ ಸಂಭೋಧಿಸುವ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಪಿಂಗಳ, ಪದ್ಮಪಾದರು ತಮ್ಮ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಇಬ್ಬರು ಮಾಯಾರಕ್ಕಸರು ಕೆಲವಾರು ಪಿಶಾಚಿ ಜಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ, ಯೋಧರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದರು. ಅವರು ವಿವಿಧ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಕುಸ್ತಿ, ಕತ್ತಿವರಸೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಮನರಂಜನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು.

ಹೀಗೆ ಮೂರು ದಿನಗಳು ಕಳೆದುಹೋದುವು. ನಾಲ್ಕನೇಯ ದಿನ ಪದ್ಮಪಾದನು ಆ ಭವನವನ್ನೂ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಯಾವಿಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಬಲದಿಂದ ಮಾಯಗೊಳಿಸಿ, ಹಿಂದೆ ತಾನು ನದಿಯಬಳಿ ಕುಳಿತು ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಪಾಳುದೇಗುಲದ ಕಡೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿ "ಪಿಂಗಳಾ, ನಾನು ನದಿ ಬತ್ತಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೂಡಲೇ ಹೊರಡು. ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ವಿಧವನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳಬೇಕೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಬೇಡ. ಅದರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಾಸುಂಡೆಗಳ ಗುರುತು ಇನ್ನೂ ಮಾಸಿಲ್ಲ! ನಾನೇನು ಮರೆತರೂ ಆ ಏಟುಗಳನ್ನು, ನಿನ್ನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದ ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯನ ಮುಖಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಾರೆ. ಈ ಸಾರಿ ಅವನ ಗ್ರಹಚಾರ ಬಿಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ನದಿಯ ನೀರು ಇಂಗಿ ಹೋಯಿತು. ಪಿಂಗಳನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಪಾಳುದೇಗುಲದ ಮೊದಲನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ಪವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದು ಸತ್ತುಬಿತ್ತು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕರ್ಣಕಠೋರವಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ "ಯಾರೋ" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪಿಂಗಳ, ಅವಂತಿ ನಗರದ ಜಾಲರಿ" ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದು ಪಿಂಗಳನು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದನು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಪರ್ವತಾಕಾರದ ಕಪ್ಪನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಝಳಪಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಬಂದ. ಅವನು ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಕತ್ತು ಮುಂದೆ ಚಾಚುವಂತೆ ಹೇಳುವುದೂ, ಪಿಂಗಳನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕುತ್ತಿಗೆ ಚಾಚುವುದೂ, ಪರ್ವತಾಕಾರನು ಕೂಡಲೇ ಕುಸಿದು ಬೀಳುವುದೂ ಎಲ್ಲವೂ ಹಿಂದಿನಸಾರಿ ನಡೆದಂತೆಯೇ ಜರುಗಿತು.

ಪಿಂಗಳನು ಒಂದೊಂದೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿ ಕೊನೆಗೆ ಆರನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ದ್ವಾರದ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಳನ ತಾಯಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ "ಮಗೂ, ಏಕೆ ಈ ವೃಥಾ ಶ್ರಮ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗು. ಆ ಪದ್ಮಪಾದನನ್ನು ನಂಬಬೇಡ. ಆತ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಅತಿ ದೈನ್ಯದಿಂದ ನುಡಿದಳು.

ಪಿಂಗಳನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ. ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಪದ್ಮಪಾದನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದ ಭೂತವೇ ಈಗ ತನ್ನ ಮಾತೆಯ ರೂಪ

ತಳೆದು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಅವನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು.

"ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಕದಲುವಿಯೇ ಇಲ್ಲ... ನೀನು ಯಾರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ರೂಪ ತಾಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ದ್ವಾರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಖಡ್ಗವೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವಳಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಿದನು. ಅವನ ತಾಯಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿಶಾಚಿನಿ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರಿಚುತ್ತಾ ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಪಿಂಗಳನು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ದೂರವೆಸೆದನು. ಎದುರಾಗಿದ್ದ ರೇಷ್ಮೆ ತೆರೆಗಾಳಿಗೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲುಗಾಡುತಿತ್ತು. ನವಿರಾದ ಆ ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಉನ್ನತಾಸನವು ಇದಿರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಪಿಂಗಳನು ರೇಷಿಮೆತೆರೆಯನ್ನು ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ, ಒಳಗೆ ಹೋದನು. ರತ್ನ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳ ಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ, ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಮಹಾಮಾಯನು ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವನಂತೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷಕಾಲ ಮಹಾಮಾಯನು ಜೀವಂತನಾಗಿರುವನೇನೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಉಸಿರು ಬಿಡಲೂ ಸಹ ಹೆದರಿ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಾ ಮಹಾಮಾಯನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಮಹಾಮಾಯನ ಬಲಗೈ ಬೆರಳಿನಕಡೆ ಹರಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಜಾಜ್ವಲ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಉಂಗುರ ಅವನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು.

ಪಿಂಗಳನು ಕೂಡಲೇ ತಾನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನು. ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ಮಹಾಮಾಯನ ಬೆರಳಲ್ಲಿದ್ದ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕಿಸೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೆರಡು ವಸ್ತುಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದುವು. ವಜ್ರದ ಹಿಡಿಯುಳ್ಳ ಖಡ್ಗ ಮಹಾಮಾಯನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ನೇತಾಡುತಿತ್ತು. ಪಿಂಗಳನು ಅದನ್ನು ಒರೆಯೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು. ಭೂಮಿಯಾಕಾರದ ಗೋಳ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು.

ಪಿಂಗಳನು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ದೃಷ್ಟಿಚೆಲ್ಲಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಪಾನಮಾರ್ಗ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಹಂತದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಮೇಜಿನಮೇಲೆ ಗುಂಡಗೆ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಗೋಳ ಕಾಣಿಸಿತು. ಪಿಂಗಳನು ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಗೋಳದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳೂ, ಅವುಗಳ ಎಲ್ಲೆಕಟ್ಟುಗಳೂ, ಕೆಲಸಬೊಗಸೆಗಳಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿರುವ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರೂ ಕಾಣಿಸಿದರು.

ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳೂ ಲಭಿಸಿದುವು. ಅವನು ಗೋಲವನ್ನು ಭುಜದಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ಮಹಾಮಾಯನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟನು.

ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯಿದ್ದ ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವಾಗ ಪಿಂಗಳನ ಕಿವಿಗೆ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿಸಿತು. "ಭೇಷ್, ಪಿಂಗಳ, ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ನಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ" ಎಂಬ ಮೃದುಮಧುರ ಕಂಠಸ್ವರ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ಕಂಠಸ್ವರವು ಮಹಾಮಾಯನದಿರಬಹುದೆಂದು ಪಿಂಗಳನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಮಹಾಮಾಯನಲ್ಲಿ ಯಾವವಿಧವಾದ ಚಲನೆಯೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಪಿಂಗಳನು ದ್ವಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾಟಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ, ಪದ್ಮಪಾದನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ "ಪಿಂಗಳಾ, ನಾವು ಜಯಗೊಳಿಸಿದೆವು. ಇನ್ನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಎದುರಿಲ್ಲ!" ಎಂದು ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನದಿಗರ್ಭದಿಂದ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತವು ಸಿಡಿದಂತೆ ಭಾರಿ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ತಾಳೆಯ ಮರದುದ್ದ ನೀರಿನ ಚಿಲುಮೆಯೊಂದು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿತು. ಪದ್ಮಪಾದನು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬೆದರಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಿದನು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

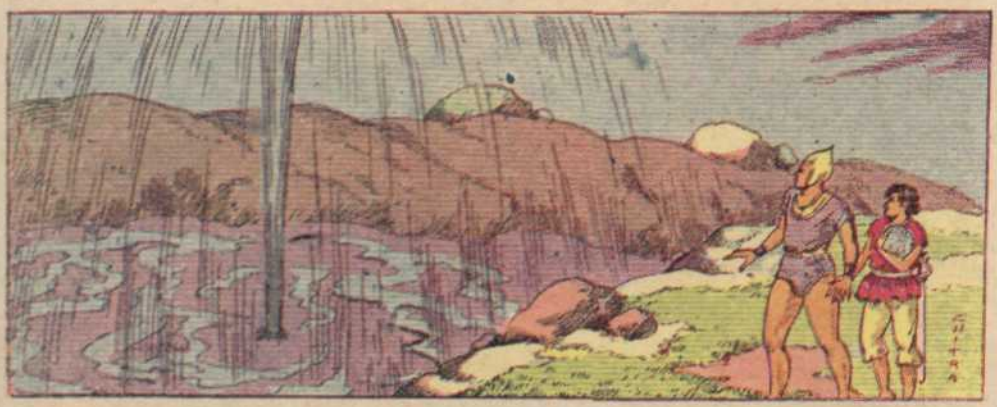

ಸೂರ್ಯೋದಯ ★

ಇ. ರತ್ನಾಕರ, ಬಂಗೇರ

ಕತ್ತಲೆಯನೋ ಸರಿಸಿ |
ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಬೆಳಕನ್ನು |
ಎತ್ತೆತ್ತಲೂ ಬೇಗ ||
'ಹೊತ್ತು'ತಾ ಬರುತಿಹನು || ೧ ||

ಪಕ್ಷಿಗಳು ಎಚ್ಚತ್ತು |
ಅಕ್ಷಿಗಳ ತೆರೆ ತೆರೆದು |
ಸ್ವಾಗತವ ಹಾಡುತಿರೆ ||
ಬೇಗ 'ರವಿ' ಬರುತಿಹನು || ೨ ||

ಕುಮುದಗಳು ಬಾಡುತಿರೆ |
ಕಮಲಗಳು ಅರಳುತಿರೆ |
ತುಂಬಿ ಝೇಂಕರಿಸುತಿರೆ ||
'ಬೆಂಗದಿರ' ಬರುತಿಹನು || ೩ ||

ಜಗಕೆಲ್ಲ ಚೇತನವ |
ಸೊಗಯಿಪುತ್ಸಾಹವನು |
ಒಗೆಯಿಸುತ್ತನು ದಿನವು ||
'ಭಗ'ತಾನು ಬರುತಿಹನು || ೪ ||

ತರುಲತೆಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ |
ಬಿರಿಮುಗುಳ ಕಂಪೀಯೆ, |
ಬೀಸುತಿರೆ ತಂಗಾಳಿ; ||
'ಪೂಷ'ತಾ ಬರುತಿಹನು || ೫ ||

ನೋಡಗಳ ಚದರಿಸುತ |
ಮೂಡು ದೆಸೆಯಲಿ ಮೂಡಿ |
ಜನಕೆ ಧೈರ್ಯವ ನಿತ್ತು ||
'ದಿನಮಣಿ'ಯು ಬರುತಿಹನು || ೬ ||

ಇಂತು ಸೂರ್ಯನ ಬರವ |
ನೆಂತು ನಾ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ? |
ಕಿರಿದಾದ ಈ ಕಾಣ್ಕೆ ||
ಬಿರಿಮನಸಿನಿಂದೀವೆ! || ೭ ||

ಅಗಣಿತಕಥೆಗಳು

ಳಲಬಿಡದ ತಿವಿಕ್ರಮನು ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶವನನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ಶ್ಮಶಾನದ ಕಡೆ ಮತ್ತೆ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಆಗ ಶವದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇತಾಳ 'ರಾಜನೇ, ನೀನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಪಡುತ್ತಿರುವ ತಾಪತ್ರಯ ಕಂಡು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸದು. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಮಣಿಮಂತನೆಂಬಾತನು ತನ್ನ ಶತ್ರುವಾದ ಪ್ರದೀಪನನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಒಂದೇಸವನೆ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಸೇವೆಮಾಡಿದ. ಅವನಕತೆ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು'' ಎಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿತು:

"ಅಂಗ ಮತ್ತು ವಿದೇಹದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಬಲವಾದ ಶತ್ರುತ್ವವಿತ್ತು. ಎರಡು ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಎಡಬಿಡದೆ ಯುದ್ಧವಾಗುತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿದೇಹವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೋತು ಅಂಗರಾಜನ

ಅಧೀನವಾಯಿತು. ವಿದೇಹರಾಜನ ಪರಿವಾರ ಪರಾರಿ ಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅಂಗರಾಜನ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಮಣಿಮಂತನು ವಿದೇಹಕ್ಕೆ ರಾಜನಾಗಿಯೂ, ಅಂಗರಾಜನ ಸಾಮಂತನಾಗಿಯೂ ಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಿದನು.

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿದೇಹದೇಶದ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ವೀರಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ಅವನ ಮಗ ಪ್ರದೀಪನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ಮರೆಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಪ್ರದೀಪನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಯುವಕರು ಆ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡವನ್ನು ಸೇರಿ, ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ವಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಕಂಕಣತೊಟ್ಟರು. ಪ್ರದೀಪನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಆವರಿಗೆ ಮಣಿಮಂತನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಜಯಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಳಿ ಖಡ್ಗಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಆಯುಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹದಿನೈದು ಜನರಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರಲು ಮಣಿಮಂತನನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಮಣಿಮಂತನ ಬಳಿ ಅಪಾರ ಸೈನ್ಯವಿತ್ತು. ಆಯುಧಸಾಧನಗಳಿದ್ದುವು.

"ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಸೈನ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆಯುಧಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಕೈಕಟ್ಟಿಕುಳಿತರೆ ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ ಈಡೇರುವಂತಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅಧರ್ಮ ಯುದ್ಧವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯಬೇಕು." ಎಂದು ಪ್ರದೀಪನು ವೀರಗರ್ಜನೆಮಾಡಿದನು.

ಅವನ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಆ ಯುವಕರು ಅಧರ್ಮಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಂಗ ಮತ್ತು ವಿದೇಹಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ತಂಡಗಳು ಬಂದು ಹೋಗುವುದು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರದೀಪನ ತಂಡದವರು ಆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣಿಸದಾಯಿತು.

ರಾತ್ರಿ ವಿದೇಹ ನಗರವನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮಣಿಮಂತನ ಕಡೆಯವರನ್ನು ಆ

ಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಅವರು ಮಣಿಮಂತನ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದರು.

ಪ್ರದೀಪನ ತಂಡದವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯಗಳು ಮಣಿಮಂತನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳದವನಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯವು ನೀತಿ ಬಾಹಿರವಾದುದೆಂದು ಅವರಿಗೇ ಮನದಟ್ಟಾಗುವುದೆಂದು ಅವನು ನಂಬಿದ್ದ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ಕೊಂದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನು ತುಂಬಾ ಆಗ್ರಹಗೊಂಡನು.

ಮಣಿಮಂತನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಸರದಾರರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೂ, ಸಾಹಸಿಯೂ ಆದವನ್ನು ಕರೆಯ ಕಳುಹಿಸಿ "ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ತಂಡವನ್ನು ಹತಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರ ನಾಯಕನಾದ ಪ್ರದೀಪನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊದಗಿ ಬಂದರೂ ಕೊಲ್ಲಲವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಜನ ನಷ್ಟವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಜೀವ ಸಹಿತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತರಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಸರದಾರನು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನೂರು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರದೀಪನ ತಂಡದವರಿದ್ದ ಗುಡ್ಡಗಾಡನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತು ಗಟ್ಟಿದನು.

"ಇದೇ ಕಡೆಯ ಹೋರಾಟ. ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ಹಂಗುತೊರೆದು ಹೋರಾಡಿ. ಶತ್ರುವಿಗೆ

ವಶವಾಗದಿರಿ'' ಎಂದು ಪ್ರದೀಪನು ತನ್ನ ಕಡೆಯವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದನು. ಅವರೂ ಸಹ ಅತಿಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ಮಣಿಮಂತನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನುಜ್ಜು ನೂರುಮಾಡಿ, ತಾವೂ ಹತರಾದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರದೀಪನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡನು.

ಆದರೆ ಪ್ರದೀಪನನ್ನು ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರದಾರನಿಗೆ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸವಾಯಿತು. ಪ್ರದೀಪನು ಸಾಹಸವಂತ. ಪರಾಕ್ರಮಿ. ಈಗ ಜೀವದಾಸೆ ತೊರದಿದ್ದಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಸರದಾರನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಪ್ರದೀಪನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆಯಲು ಅವನು ಪ್ರಜ್ಞೆತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದನು. ಅದೇರಾತ್ರಿ ಪ್ರದೀಪನನ್ನು ಮಣಿಮಂತನ ಬಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾಯಿತು. ಅವನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತೇ ಹೊರತು ತೀರ ಅಪಾಯಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ರಾಜವೈದ್ಯರು ರೋಗಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಪ್ರದೀಪನು ಜೀವಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

''ಹಾಗಾಗದು. ಈ ಯುವಕನು ಜೀವಿಸಲೇಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ಈ ಯುವಕನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಬೇಕು'' ಎಂದ ಮಣಿಮಂತ.

ವೈದ್ಯರು ಅಹೋರಾತ್ರಿಗಳು ರೋಗಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ವಾರವಾದರೂ ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆತರುವಾಯ ಮೂರು ದಿನ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಿಳಿವು ಬಂದು ಮಾಯವಾಗುತಿತ್ತು.

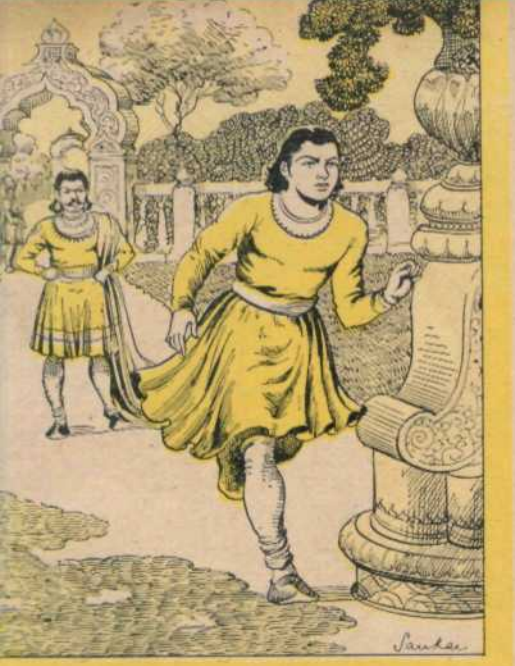

ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದನಂತರ "ಇನ್ನು ಭಯವಿಲ್ಲ. ರೋಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ರಾಜವೈದ್ಯರು ಧೈರ್ಯಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ರಾಜವೈದ್ಯರಿಗಾಗಲಿ, ಮಣಿಮಂತನಿಗಾಗಲೀ ನಿದ್ರಾಹಾರಗಳಿರಲಿಲ್ಲ!

ಪ್ರದೀಪನು ಬದುಕುವನೆಂದ ಕೂಡಲೇ ಮಣಿಮಂತನ ಆನಂದ ಮೇರೆಮೀರಿತು.

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದನಂತರ ಮಣಿಮಂತನನ್ನು ಗುರತುಹಿಡಿದು ಪ್ರದೀಪನು ನಿಬ್ಬೆರಗಾಗಿ "ನೀವೇ" ಎಂದನು.

"ಹೌದು, ವತ್ಸಾ ನಾನೇ. ನಿನಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮತ್ತೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ದನಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಮಣಿಮಂತ.

ಆವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಣಿಮಂತನು ಪ್ರದೀಪನ ಸನಿಯದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಸಕಲ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರದೀಪನು ಗುಣಹೊಂದಲು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಿಂತಲೂ ಮಣಿಮಂತನ ಶುಶ್ರೂಷೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು.

ಪ್ರದೀಪನು ನಡೆಯುವುದನ್ನೂ ಸಹ ಮತ್ತೆ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಮಣಿಮಂತನು ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವನು. ಪ್ರದೀಪನು ತನ್ನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ನಡೆಯುವಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಿದನಂತರ, ಮಣಿಮಂತನು "ವತ್ಸಾ, ನಿನಗೆ ಹಾರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಪ್ರದೀಪನು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟ. ಆದರೆ ನೆಗೆಯಲಾರದೆ ಮುಗ್ಗುರಿಸಿ ಬಿದ್ದ.

ಹೀಗೇ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದುವು. ಒಂದು ದಿನ ಎಂದಿನಂತೆ ಪ್ರದೀಪನನ್ನು ಮಣಿಮಂತನು "ಈಗ ನೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಓ, ನೆಗೆಯಬಲ್ಲೆ" ಎಂದು ಪ್ರದೀಪನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಓಡಿ, ಬಹಳ ದೂರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ನಿಂತ.

"ಬೇಷ್, ನೀನಿಲ್ಲೇ ಇರು. ನಾನೀಗಲೇ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಮಣಿಮಂತನು ಆರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಆತನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಪ್ರದೀಪನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಾದನಂತರ

ಮಣಿಮುಂತನು ಬಂದನು. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಖಡ್ಗಗಳಿದ್ದುವು.

"ಇದೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪ್ರದೀಪ.

"ನಾವಿಬ್ಬರೂ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ ಮಾಡ ಬೇಕು" ಎಂದನು ಮಣಿಮುಂತ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಡದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದುವು.

"ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧವೆ? ಏಕೆ?" ಎಂದು ಪ್ರದೀಪ ಕೇಳಿದ.

"ನೀನು ನನ್ನ ಆಗರ್ಭಶತ್ರು. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರನ್ನು ನೀನು ಮರೆಯಿಂದ ಕೊಂದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಧರ್ಮಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವೆನು. ಆ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿತು" ಎಂದ ಮಣಿಮುಂತ.

ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಪ್ರದೀಪನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತನು.

"ಖಡ್ಗ ಹಿಡಿಯೆಲೋ ಹೇಡಿ. ಹಿಂದೆ ಅಂಜುಬುರುಕನಂತೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಈಗಲಾದರೂ ವೀರನಂತೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸಾಯಿ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ ನೀನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ನುಡಿದು ಮಣಿಮುಂತನು ಪ್ರದೀಪನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗವನ್ನಿಟ್ಟನು.

ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ ಮತಿ ವಿಕಲವಾಯಿತು. ಮಣಿಮುಂತನು ಖಡ್ಗ ಹಿಡಿದು ತನ್ನಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಲು ಅವನು ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ತನ್ನ ಖಡ್ಗ ಮುಂದೊಡ್ಡಿ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಪ್ರದೀಪನು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ಮಣಿಮುಂತನಿಗೆ ಗಾಯಮಾಡಲು ಅವನಿಗೆಷ್ಟುಮಾತ್ರವೂ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೂ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರದೀಪನ ಖಡ್ಗ ಮಣಿಮುಂತನ ಹೃದಯವನ್ನು ಇರಿಯಿತು. ಪ್ರದೀಪನು ತನ್ನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಬಿಸುಟು ಪಿತನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪುತ್ರನಂತೆ ದುಃಖಿಸಿದನು. ಮಣಿಮುಂತನು ಸತ್ತ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ವಿದೇಹದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ, ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಮೂಡಿದವು. ಅವರು ಪ್ರದೀಪನನ್ನು ತಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಂಗದೇಶದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹೊಡೆದಟ್ಟಿದರು.

ಪ್ರದೀಪನು ಮಣಿಮಂತನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಭಾರಿ ಜಹಗೀರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಋಣ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಬೇತಾಳ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿ "ರಾಜ, ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗಿದೆ. ಧೈರ್ಯದಲ್ಲೂ, ಔದಾರ್ಯದಲ್ಲೂ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು? ತನ್ನ ಬದ್ಧ ವೈರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಕಾಪಾಡಿ ಧರ್ಮಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಮಣಿಮಂತನೆ? ಅಧರ್ಮಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಣಿಮಂತನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂದು, ಧರ್ಮಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಲು ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡಿದ ಪ್ರದೀಪನೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಸಹ ನೀನು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸೀಳಿ ಸಾವಿರ ಹೋಳುಗಳಾದೀತು, ಎಚ್ಚರಿಕೆ" ಎಂದ.

"ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವೇ ಇಲ್ಲ. ಧೈರ್ಯ, ಪರಾಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ, ಔದಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮಣಿಮಂತನಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರದೀಪನು ಉತ್ತಮನು. ಅವನು ಅಧರ್ಮಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಕಾರಣ ದೇಶಪ್ರೇಮ. ಧರ್ಮಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿದ. ಮಣಿಮಂತನಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ಯೋಧನೆಂದು ಕೊನೆಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ರುಜುವಾಯಿತು. ಮಣಿಮಂತನ ಔದಾರ್ಯ ಬಹಳ ಕಪಟವಾದುದು. ಪ್ರದೀಪನನ್ನು ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ವಿದೇಹ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಹಾ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ ಉಪಚಾರವೆಸಗಿದನು. ಅವನು ತನಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ಯೋಧನೆಂದು ಮಣಿಮಂತನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರದೀಪನು ಸಹ ಮಣಿಮಂತನ ಔದಾರ್ಯ ನಿಜವೆಂತಲೇ ನಂಬಿದ್ದ. ಅದು ನಿಜವಾದ ಔದಾರ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನು ಮತಿವಿಕಲನಾದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಣಿಮಂತನಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರದೀಪನೇ ಉತ್ತಮನು" ಎಂದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ.

ರಾಜನಿಗೆ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಯಿತು.

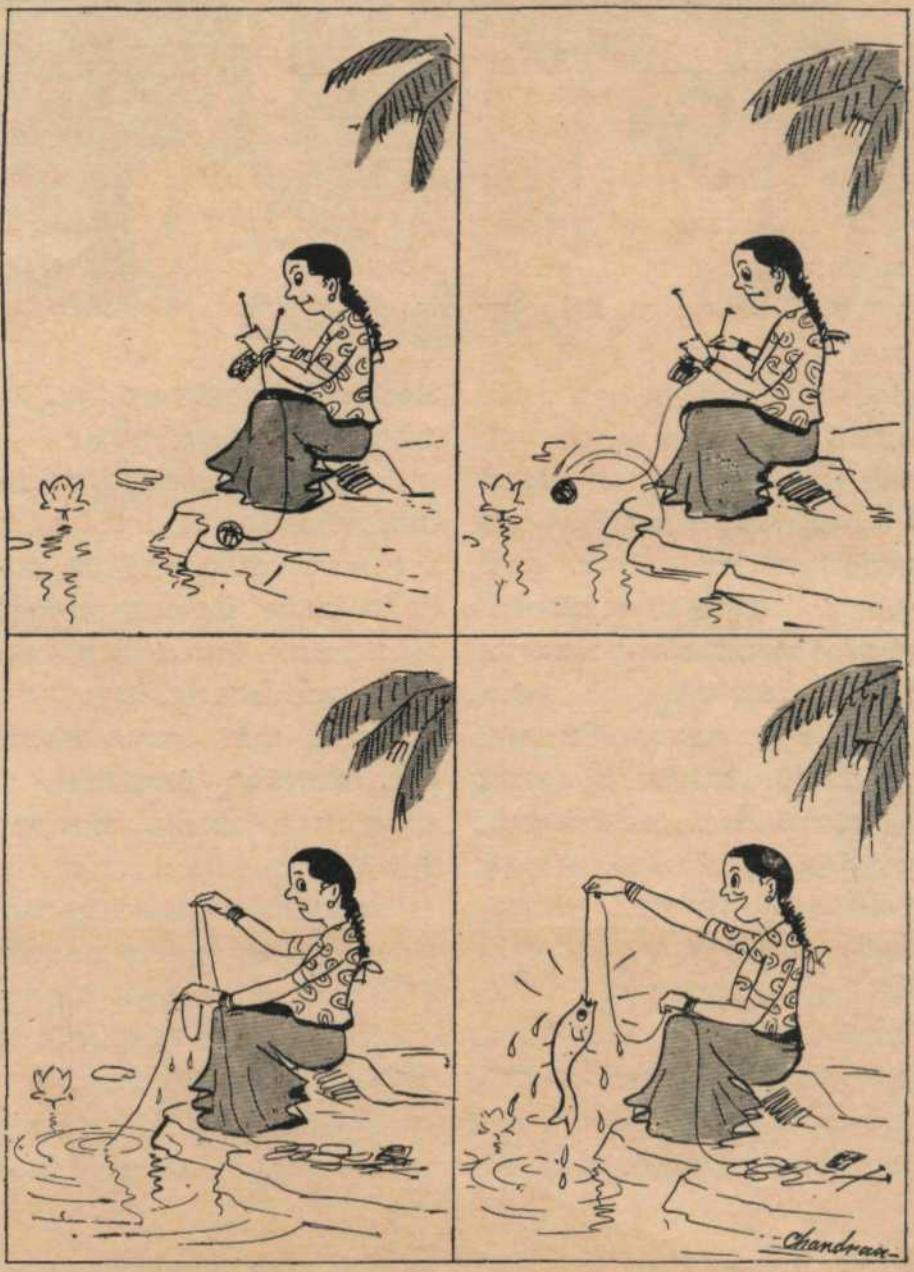
Chandran

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

ಕೈರೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮನ್ಸೂರ್ ಎಂಬ ಯುವಕನಿದ್ದನು. ಅವನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಎರಡು ಬುಲ್‌ಬುಲ್ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಪಂಜರದಲ್ಲಿರಿಸಿ, ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನೇತುಹಾಕಿದ್ದನು. ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಗೀತದಿಂದ ದಾರಿಹೋಕರಿಗೆ ಆನಂದ ಉಂಟುಮಾಡುತಿದ್ದುವು. ಅನೇಕರು ಪಂಜರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದು, ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮುಂದಡಿಯಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಂದ. ಅವನು ಖಲೀಪರ ಅಂಗರಕ್ಷಕರ ನಾಯಕ. ಹೆಸರು ಅಬೂಸಫಿ. ಅವನು ಅತಿದುರ್ಮಾರ್ಗ; ಕಠಿನಾತ್ಮ. ಅಂತಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು 'ಸೈತಾನನ ಮಗ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಬೂ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ತರುವಾಯ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮನ್ಸೂರನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ "ಎರಡು ದಿರಾಮು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಹೊರಗೆ ಪಂಜರದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಮಾರುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಅವು ಮಾರಾಟಕ್ಕಿಟ್ಟಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಮನ್ಸೂರ್.

ಅಬೂ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಎರಡು ಚಿನ್ನದ ದೀನಾರಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವೆನೆಂದ. ಆಗ ಮನ್ಸೂರ್ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

"ನಾನು ಸೀದಾ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪಂಜರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಬಾ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಅಬೂ.

ಇಬ್ಬರೂ ಅಬೂ ಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಮನ್ಸೂರನ ಕೈಯಿಂದ ಪಂಜರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಬೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ "ಇಲ್ಲೇ ಇರು. ನಿನಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

ಮನ್ಸೂರ್ ಬಹಳ ಸಮಯಕಾದಿದ್ದು, ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದ. ಸಿಪಾಯಿ ಯೊಬ್ಬನು

ಡಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ

ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದು "ಯಾರು ನೀನು? ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಈ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನ ಹೆಸರು ನಾನರಿಯೆ. ಅವರು ನನಗೆ ಎರಡು ದೀನಾರಾಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮನ್ಸೂರ್.

"ಆವರ ಹೆಸರು ಅಬೂ. ಎಲ್ಲರೂ 'ಸೈತಾನನ ಮಗ'ನೆಂದು ಕರೆಯುವರು. ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಬಾಕಿ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ ಸಿಪಾಯಿ.

ಮನ್ಸೂರ್‌ಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. "ಸೈತಾನನ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೇನು, ಸೈತಾನನ ಅಪ್ಪನಾಗಿದ್ದರೆ ನನಗೇನು? ಎರಡು ದೀನಾರಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಬುಲ್‌ಬುಲ್ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಹಣ ಕೊಡಲಿ, ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಲಿ" ಎಂದ.

"ತಮ್ಮ, ಹಾವಿನೊಂದಿಗೆ ಸರಸಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರದ ಜನ ಕೈರೋ ನಗರದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದದ್ದೇನೋ ಆಯಿತು. ನಿನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನೀನು ಹೋಗಿಬಿಡು. ಇಲ್ಲವೇ ನೀನು ತುಂಬಾ ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳಬೇಕಾದೀತು" ಎಂದ ಸಿಪಾಯಿ.

"ನನಗಿಲ್ಲದ ಭಯ ನಿನಗೇಕಯ್ಯಾ? ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೊರಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇತ್ಯರ್ಥ

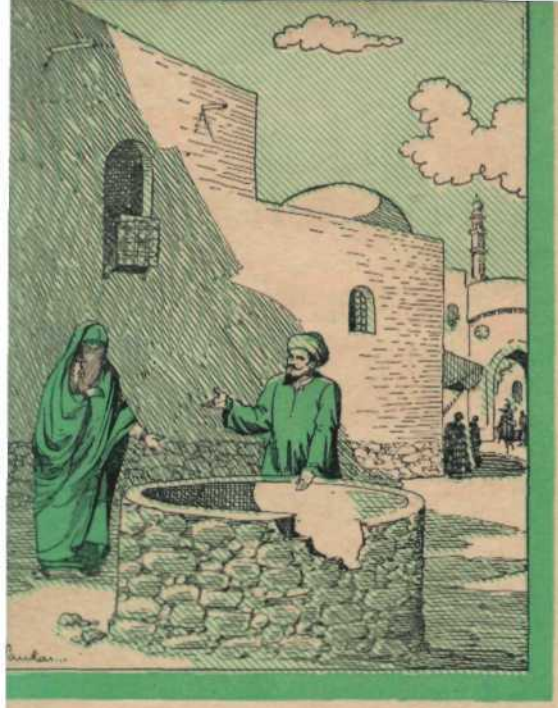

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.'' ಎಂದ ಮನ್ಸೂರ್. ಸಿಪಾಯಿ ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಸ್ತಬ್ದನಾದ. ಮನ್ಸೂರ್‌ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಒಳಕ್ಕೆಹೋದ. ಮನ್ಸೂರ್ ಸಹ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಸಿಪಾಯಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಅಬು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನು. ''ಅವನಿಗೆಷ್ಟು ದಿಮಾಕು? ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸು. ಅವನ ವಿಷಯ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದ.

''ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ ಹುಜೂರ್'' ಎಂದು ಮನ್ಸೂರ್ ಮರೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತ.

''ನಿನಗಿಲ್ಲೇನು ಕೆಲಸ?'' ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಕೇಳಿದ ಅಬು.

''ಚಿತ್ತ. ತಾವು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಎರಡು ಬುಲ್‌ಬುಲ್ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರಿ. ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಎರಡು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಿ. ಇಲ್ಲವೇ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ವಾಪಸುಮಾಡಿ. ನಾನು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದ ಮನ್ಸೂರ್. ''ನಿನಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೇನು. ಕತ್ತೆ, ತಕ್ಷಣ ಹೊರಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಹೊರಡು ಇಲ್ಲಿಂದ'' ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದ ಅಬು.

ಮನ್ಸೂರ್ ಮತ್ತೇನು ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನಗಾದ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಅಬೂ ಮನೆಯ ಬಳಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಾವಿಯಿತ್ತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಹೆಂಗಸರು ನೀರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದುಂಟು. ಒಂದು ದಿನ ಮನ್ಸೂರ್ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ವೇಷ ಧರಿಸಿ, ಮುಸುಕನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೊಸ ಹಗ್ಗದೊಂದಿಗೆ ಆ ಬಾವಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಬೂ ಅತ್ತಕಡೆ ಬರುವವರೆವಿಗೂ ಅಲ್ಲೇ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ವೈರಿ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮನ್ಸೂರ್ ಹಗ್ಗವನ್ನು ದಬಾಲನೆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದು ''ಅಯ್ಯೋ! ನನ್ನ ಹೊಸ ಹಗ್ಗ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹಾ!'' ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಗೋಳಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

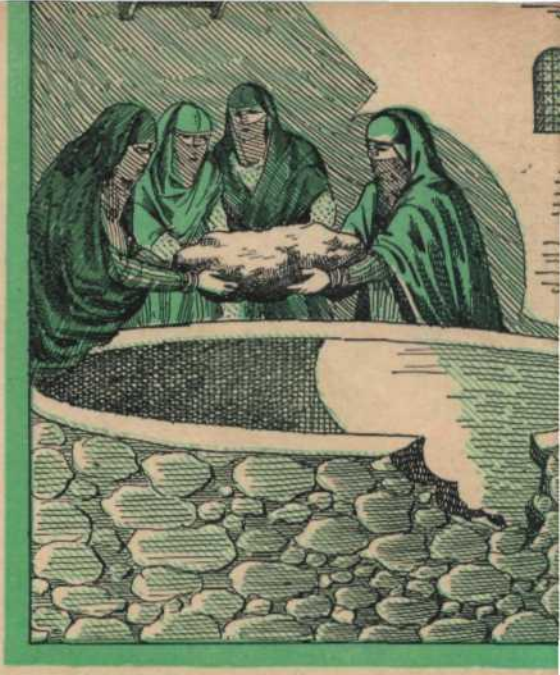

ಬಾವಿಯ ಬಳಿ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೊಬ್ಬಳು ಅಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಬೂ ಸಮೀಪಿಸಿ "ಏನು? ಏನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಮನ್ಸೂರ್ ಬಾವಿಯಕಡೆ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತಾ "ಅದೋ ನನ್ನ ಹೊಸ ಹಗ್ಗ" ಎಂದ.

ಅಬೂ ಹಗ್ಗವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಗ್ಗಿನೋಡಿದ. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಮನ್ಸೂರ್ ಅಬೂವಿನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ, ಆ ದುರುಳನನ್ನು ಬಾವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ, ನೆಟ್ಟಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದ. ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಪ್ರಮಾದವಾದೀತೆಂದು ಕೂಡಲೇ ಬೇರೊಂದು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಅಬೂ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೂ ಸತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾವಿಯ ಆಳ ಬಹಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿದ್ದಾಗ ಮೈ ಕೈಗಳಿಗೆ ಗಾಯವಾಯಿತು. ಬಾವಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಲ್ಲಿಂದಲೇ "ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆಯಿರಿ" ಎಂದು ಕೂಗಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ನೀರು ಸೇದಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾವಿಗೆ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಈ ಕೂಗಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೆದರಿದರು. ದಿಟ್ಟಿಯೊಬ್ಬಳು ಬಗ್ಗಿನೋಡಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಅಬೂ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ.

"ಯಾರು ನೀನು ಸೈತಾನನೇ, ಇಲ್ಲ ಅವನ ಮಗನೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ತನ್ನನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಗುರ್ತಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅಬೂ "ನಾನು ಸೈತಾನನ ಮಗ" ಎಂದ.

ಹೆಂಗಸರು ಭಯದಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಭಾರಿ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದು ಬಾವಿಗೆ ಹಾಕಿ "ನೀನು ಅದರಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದು ಸಾಯಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಆ ಬಂಡೆ ಅಬೂ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಸೈತಾನನು ಸೇರಿರುವನೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿಂದ ನೀರು ಸೇದಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಹೆಂಗಸರ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರಚಾರ ಗಂಡಸರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ಸೋಜಿಗದ ಮೂಲವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಬಾವಿಯಬಳಿಗೆ ಹೋದರು.

ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಬೂ ಬಾವಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು.

ಅಬೂ ಶರೀರದ ತುಂಬಾ ಗಾಯಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ತುಂಬಾ ಬಾಧೆಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅನೇಕ ಹಕೀಮರು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸಿದರೂ ಗುಣ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ.

ಮನ್ಸೂರ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಬೂ ಇನ್ನೂ ಜೀವಿಸಿರುವನು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹಗೆ ತನ ಹಾವಿನೊಂದಿಗೆ ಹಗೆತನ ಹೂಡಿದಂತೆ ಎಂದು ಮನ್ಸೂರ್ ಮನಗಂಡಿದ್ದ. ಅಂತಹ ದುರುಳನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಂದ ತನಗೆ ಸಾವು ಖಂಡಿತ. ಎಂತಲೇ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ಒಂದು ದಿನ ಮನ್ಸೂರ್ ಒಬ್ಬ ಹಣ್ಣುಮುದುಕ ಹಕೀಮನ ವೇಷ ಧರಿಸಿ, ಔಷಧಿಗಳ ಸೀಸೆಗಳನ್ನು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅಬೂ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಅಬೂ ನೌಕರರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ "ಹಕೀಂಸಾಬ್, ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ತುಂಬಾ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಎಂತಹ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನಾದರೂ ಗುಣಪಡಿಸಬಲ್ಲೆ" ಎಂದ ಮನ್ಸೂರ್.

ನೌಕರರು ಅಬೂಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಕೀಮನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಹಕೀಮನು ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನ ವೃದ್ಧನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಅಬೂಗೆ

ಹಕೀಮನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅವಲಕ್ಷಣವಿರುವನರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿಯಿರುವುದೆಂದು ಅವನ ನಂಬಿಕೆ.

ಮನ್ಸೂರ್ ಒಳಗೆ ಬಂದು ರೋಗಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವನಂತೆ ನಟಿಸಿ ಯಾವುದೋ ಕಷಾಯ ಕುಡಿಸಿದ. ಆ ಕಷಾಯ ಕುಡಿದ ಕೂಡಲೇ ವಾಕರಿಕೆಯಾಗಲು ಷುರುವಾಯಿತು.

"ಇದೇನು ಹಕೀಮರೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಅಬೂ.

"ನಾನು ಬಹಳ ಭೇಷಾದ ಔಷಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಾಡ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಔಷಧಿ ಈ ರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ದ್ವೇಷವಿರುವುದೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮನ್ಸೂರ್.

ಕೂಡಲೇ ಅಬೂಗೆ ಮನ್ಸೂರ್ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದ. "ದ್ವೇಷ. ಸೇಡು. ಅವನನ್ನು ಚಿತ್ರವಧೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ನುಡಿದ ಅಬು.

"ಅಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತೊಡೆದು ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ರೋಗ ಗುಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನುಡಿದ ಹಕೀಂ.

"ಗುಣವಾದರೆಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆಷ್ಟು? ನಾನು ಆ ಮನ್ಸೂರನನ್ನು ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಬಿಡುವು

ದಂತೂ ಸುಳ್ಳು. ನನಗೆಷ್ಟು ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ! ನನ್ನನ್ನೇ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದ! ಹಾಂ!"

"ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಮನ್ಸೂರ್ ಅಲ್ಲಿರುವ ನೌಕರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸದಮೇಲೆ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದು, ಸೆಟೆದು ನಿಂತು "ನಾನೇ ಮನ್ಸೂರ್. ಹುಚ್ಚು ವೇಷಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ನನ್ನ ಹಣ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ನನ್ನ ಗೋಜಿಗೆ ಬಂದರೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನೆಂದರೆ ನನಗಿಂತಿಷ್ಟೂ ಭಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಗಂಭೀರವಾಗಿ. ಅಬೂ ಆವೇಶದಿಂದ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಮನ್ಸೂರನಮೇಲೆ ಹಾರಿದ.

ಮನ್ಸೂರ್ ನಗುತ್ತಾ "ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಕೊಲ್ಲುವುದಂತಿರಲಿ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದೋ ನನ್ನ ಬಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೌಷಧಸಹ ಇದೆ. ಇನ್ನೂರು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಔಷಧಿ ಕೊಡುವೆನು ಇಲ್ಲ, ನೀನು ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವೆ" ಎಂದ.

ಅಬೂ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟ. ನರಳುತ್ತ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಇನ್ನೂರು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ತಂದು ಮನ್ಸೂರನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು "ಎಲ್ಲಿ ಔಷಧಿ ಕೊಡು. ಬೇಗಕೊಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಆಯಾಸದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ಅಬೂವಿನ ಆಂಜಿಕೆ ಪ್ರಾಣಭಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮನ್ಸೂರ್‌ಗೆ ನಗು ಬಂದಿತಾದರೂ ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ತಡೆದುಕೊಂಡು, ಕಿಸೆಯಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸೀಸೆ ತೆಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಅಬೂ ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿದನು. ಔಷಧಿ ಸಿಹಿಯಾಗಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅಬೂಗೆ ತುಸ ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿತು.

"ಹೆದರಬೇಡ. ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಣ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಡ" ಎಂದು ಮನ್ಸೂರ್ ಇನ್ನೂರು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಯವಾದ.

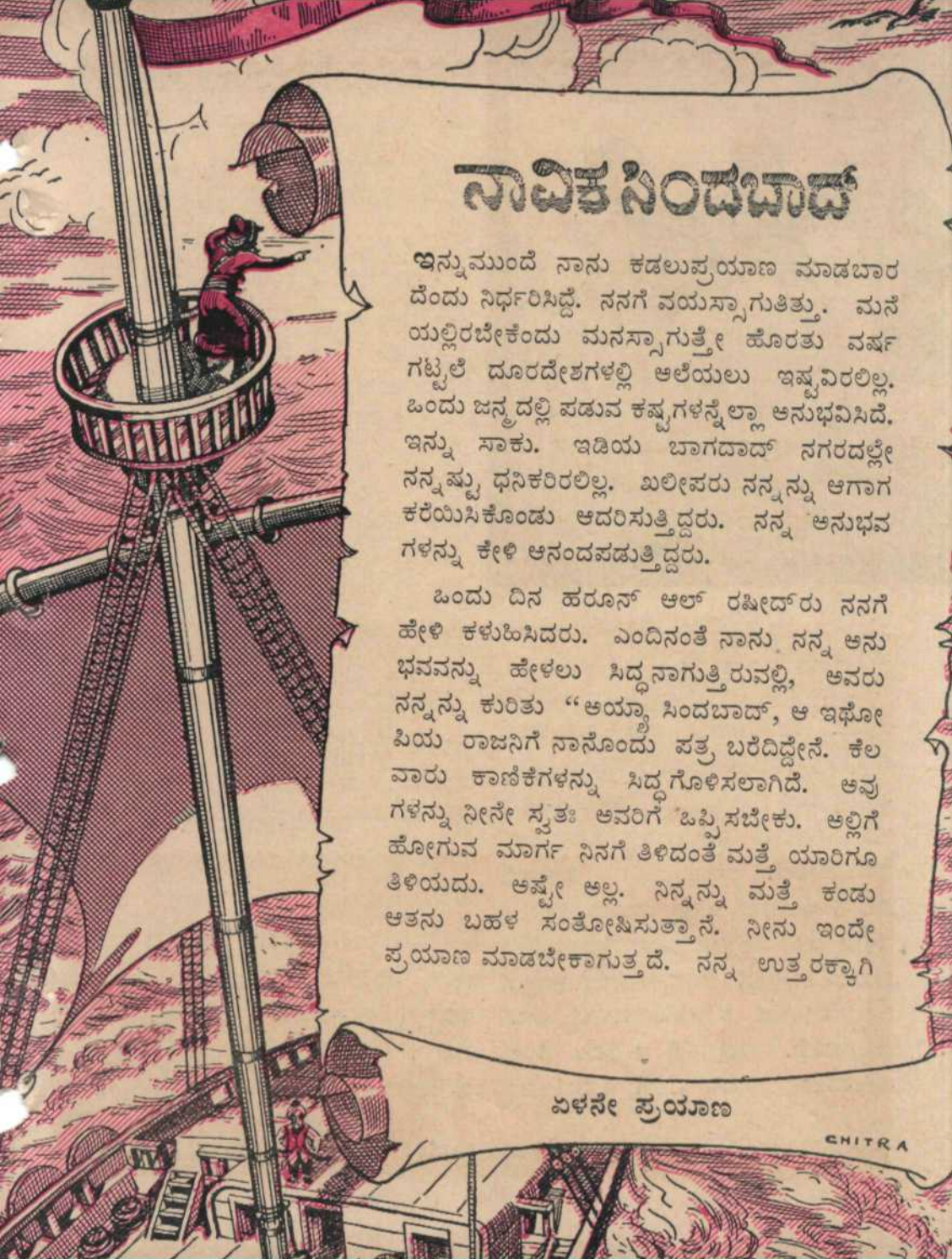

ನಾವಿಕ ಸಿಂದಬಾದ್

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ಕಡಲುಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗುತಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತೇ ಹೊರತು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ದೂರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆಯಲು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಡುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ಸಾಕು. ಇಡಿಯ ಬಾಗದಾದ್ ನಗರದಲ್ಲೇ ನನ್ನಷ್ಟು ಧನಿಕರಿರಲಿಲ್ಲ. ಖಲೀಪರು ನನ್ನನ್ನು ಆಗಾಗ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಹರೂನ್ ಆಲ್ ರಷೀದ್‌ರು ನನಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಎಂದಿನಂತೆ ನಾನು ನನ್ನ ಅನುಭವನನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು "ಅಯ್ಯಾ ಸಿಂದಬಾದ್, ಆ ಇಥೋಪಿಯ ರಾಜನಿಗೆ ನಾನೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವಾರು ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೀನೇ ಸ್ವತಃ ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಂಡು ಆತನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಇಂದೇ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ

ಏಳನೇ ಪ್ರಯಾಣ

CHITRA

ಆವರನ್ನು ಬಹಳಕಾಲ ಕಾಯಿಸುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ'' ಎಂದರು.

ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕತ್ತಲು ಕವಿದಂತಾಯಿತು. ಕಂಗಾಲಾದೆ. ಆದರೆ ಖಲೀಪರಿಗೆ ಕೋಪ ಬರಬಹುದೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಆಂದೋಳನವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದ ವೆಚ್ಚದ ಸಲುವಾಗಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರು. ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಇಥೋಪಿಯಾ ರಾಜನಿಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದ ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಮಕಮಲ್ ಹಾಸಿಗೆ, ಎರಡು ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳ ಮೆತ್ತೆಗಳು, ನೂರು ಥಾನು ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ, ಕೆಂಪು ಹರಳುಗಳು ಹುದುಗಿದ್ದ ಒಂದು ಹೂಜಿ, ಎರಡು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಅರಬ್ಬೀ ಅಶ್ವಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿದ್ದುವು.

ವಿಮನಸ್ಕನಾಗಿ ನಾನು ಬಾಗದಾದಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಬಸ್ರಾ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದೆ. ಅಲ್ಲೊಂದು ನೌಕೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಇಥೋಪಿಯಾ ರಾಜನಿದ್ದ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಖಲೀಪರು ಕೊಟ್ಟ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಆ ರಾಜನು ಖಲೀಪರ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದನು. ನಾನು ಅಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದನು.

ನಾನು ಕೆಲದಿನ ತಂಗಿದ್ದು, ತರುವಾಯ ಆತನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಆತನು ಕೊಟ್ಟ ಬಹುಮಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ನೌಕೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬಸ್ರಾನಗರಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ಹೊರಟೆ.

ಗಾಳಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗಿತ್ತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೀಸ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಆ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ವಾರದ ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಭಾರಿ ಮಳೆ ಬಂತು. ನಮ್ಮ ಸರಕುಗಳ ಮೂಟೆಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗದಂತೆ ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾನ್‌ವಾಸ್ ಮುಚ್ಚಿದೆವು. ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಾಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆವು. ನಮ್ಮ ಸರಂಗ್ ಕೂವೆಮರವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬಹಳ ಸಮಯ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದ. ಕೆಳಗಿಳಿದು

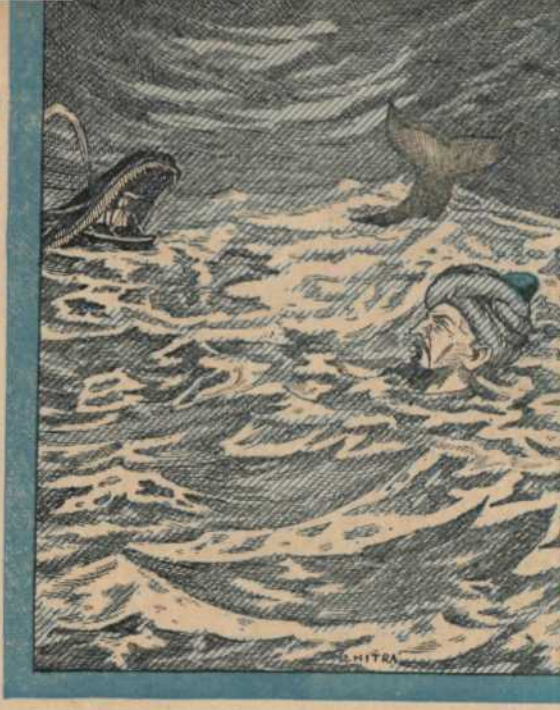

ಬಂದಾಗ ಅವನ ಮುಖ ಬಾಡಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಅವನು ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ನೋಡಿ, ಗಡ್ಡವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ "ಏನು? ಏನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆವು.

"ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಾನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಆ ದೇವನೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಈಗಲೇ ಪರಸ್ಪರ ಬೀಳ್ಕೊಡಿಕೆ ಪಡೆಯಿರಿ. ನಾವು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದ ಸರಂಗ್.

ಅವನು ತನ್ನ ಚೀಲದಿಂದ ಡಬ್ಬಿ ತೆಗೆದು ನಶ್ಯವನ್ನು ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿ, ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿ "ಆಹಾ, ನಾನು ನೆನೆಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ತೀರ ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕರವಾದುದು. ಅಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಮೃಗಗಳೂ, ಸರ್ಪಗಳೂ ಇರುವುವು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನೌಕೆಗಳನ್ನು ನುಂಗುವಂತಹ ಭಾರಿ ತಿಮಿಂಗಲಗಳಿವೆ. ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಾನೇ ಗತಿ" ಎಂದ.

ಅವನು ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ನಮ್ಮ ನೌಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಮತ್ತೆ ನೀರಿನಮೇಲೆ ತೇಲಲಾರಂಭಿಸಿತು. ನಮಗೆ ಹೃದಯ ಸ್ತಂಭನವಾದಂತಾಯಿತು. ಸಮುದ್ರವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲವಾದಂತೆ ತೋರಿತು. ಹೀಗಾಗಲು ಮೂರು ತಿಮಿಂಗಲಗಳೆ ಕಾರಣ. ಅವು ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಎತ್ತರವಿದ್ದುವು. ನಮ್ಮ ನೌಕೆಯನ್ನು ಆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅವು ಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರಿಯಾದ ತಿಮಿಂಗಲವೊಂದು ಬಾಯಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ನೌಕೆಯನ್ನು ನುಂಗಲು ಹವಣಿಸುತಿತ್ತು. ನೌಕೆ ಅದರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ನಾನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹಾರಿದೆ. ನಾನು ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮರು ನಿಮಿಷವೇ ಆ ತಿಮಿಂಗಲ ನಮ್ಮ ನೌಕೆಯನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರು ತಿಮಿಂಗಲಗಳೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ರುಡುಮ್ಮನೆ ಮುಳುಗಿ ಎತ್ತಲೋ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟವು.

ತಿಮಿಂಗಲವು ನೌಕೆಯನ್ನು ನುಂಗಿದಾಗ ಹೊರಬಿದ್ದ ಒಂದು ಹಲಗೆಯಮೇಲಕ್ಕೆ ನಾನು ಸರಿದುಕೊಂಡೆ. ಆ ಹಲಗೆ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ

ಮುಗ್ಗುಲಲ್ಲೇ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಒಂದು ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿತು.

ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಫಲಭರಿತ ವೃಕ್ಷಗಳಿದ್ದುವು. ಅಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ನದಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ರತ್ನದ್ವೀಪದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ನದಿ ಕಾಪಾಡಿತು. ಈ ನದಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದರೆ ಸರಿ, ಇಲ್ಲ ಇಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳು ತೀರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಕೊಂಡೆ. ಹಸಿವಾಗುತ್ತಿರಲು ಕೆಲವು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿಂದೆ.

ನಂತರ ಕೆಲವಾರು ಮರಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದೆ. ಅದು ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರವೆಂದು ನನಗೆ ಆಗ ತಿಳಿಯದು. ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಲು ಹಗ್ಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಂದು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ತೆಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದೆ. ನಾನು ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಹತ್ತಿ ನೀರಿಗೆ ತಳ್ಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಅದು ಶರವೇಗದಿಂದ ಹೊರಟಿತು. ಆ ವೇಗಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಲೆ ತಿರುಗಿತು. ನಾನು ಹಣ್ಣಿನ ರಾಶಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ.

ಕೊಂಚದೂರ ಹೋಗಲು ನನಗೆ ಭಾರಿಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ನದಿ ನೊರೆನೊರೆಯಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ವೇಗ ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ ನದಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಭಾರಿ ಜಲಪಾತವಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ನನಗೆ

ಕೇಳಿಸಿದ ಶಬ್ದ ಆದರದೆಂದೂ, ತೆಪ್ಪವು ಜಲಪಾತವನ್ನು ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಿರುವುದೆಂದೂ ನಾನು ಗ್ರಹಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಆಯುಸ್ಸು ಮುಗಿಯಿತು. ಜಲಪಾತದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಾಗ ನನ್ನ ಶರೀರ ಜರ್ಜರಿತವಾಗುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಲಾರದೆ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮಲಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿತ್ತು.

ನನ್ನ ತೆಪ್ಪ ಜಲಪಾತದ ಅಂಚಿಗೆ ಬಂದು ಒರಗಿತು. ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅದು ಕದಲದೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ನಾನು ಚಕಿತನಾಗಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಲು, ತೆಪ್ಪದೊಂದಿಗೆ ನಾನೊಂದು ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ. ಬಲೆಯನ್ನು ಎಸೆದವರು ದಡದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಲೆಯನ್ನು ಜಗ್ಗಿ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ತೆಪ್ಪದೊಂದಿಗೆ ದಡಸೇರಿಸಿದರು.

ನಾನು ಗತಪ್ರಾಣನಾದಂತೆ ಚಳಿಗೆ ನಡುಗುತ್ತಾ ದಡದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಬಳಿಕೂದಲಿನ ವೃದ್ಧನೊಬ್ಬನು ನನ್ನನ್ನು ಬಹು ಆದರದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊದಿಸಿದ. ಆತನು ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ತಿಕ್ಕಿದನು. ಆತನ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಿಂದ ನನಗೆ ತುಸ ಶಕ್ತಿ ಬಂತು. ನಾನು ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಬಾಯಿಂದ ಯಾವ ಮಾತೂ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ.

ಮುದುಕನು ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸ್ನಾನಗೃಹಕ್ಕೆ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ,

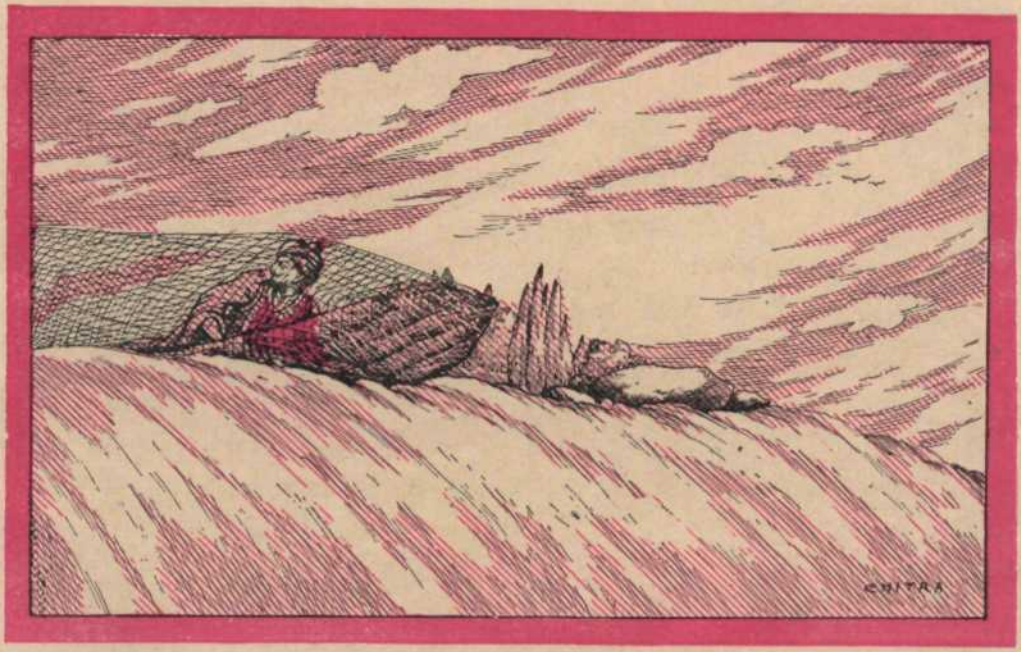

ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿದನು. ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಸುಗಂಧ ತೈಲಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಂಡರು. ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲು ಮೆತ್ತನೆಯ ಆಸನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜವಿಟ್ಟರು. ತರುವಾಯ ಆ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥನು ನನ್ನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ನನ್ನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಕೆಲವುಮಂದಿ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಹೀಗೆ ಮೂರು ದಿನಗಳು ಕಳೆದುವು. ನನ್ನನ್ನು ಮುದುಕನಾಗಲೀ, ಇತರರಾಗಲೀ ಏನೊಂದೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮೂರು ದಿನದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ನಾನು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡೆನು.

ನಾಲ್ಕನೇಯ ದಿನ ವೃದ್ಧನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು "ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಾ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಾನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡಲು ಶಕ್ಯವಾಯಿತು. ನೀವು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?" ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ನಾನು ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ವರ್ತಕನೆಂತಲೂ, ಅನೇಕಸಾರಿ ಕಡಲು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದೆ. ಆತನು ನಾನು ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ, "ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಸರಕನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾರಿಬಿಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ತುಂಬಾ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜಿಯದು. ಇಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಗಿರಾಕಿಯಿದೆ" ಎಂದ.

ನಾನು ಬೆರಗಾದೆ. ಆತನು ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವನೋ ನನಗರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಉಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿದ್ದೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಸರಕನ್ನೂ ತಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾನು ಹಾಗೆಂದು ಹೇಳದೆ "ಸರಿ ನೋಡೋಣ" ಎಂದೆ.

"ತಡವೇಕೆ. ನಾವೀಗಲೇ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಒಳ್ಳೇ ಬೆಲೆಬಂದರೆ ಸರಿ,

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರಕು ನಮ್ಮ ಗಡಂಗಿನಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇರಲಿ" ಎಂದ.

"ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ, ಸ್ವಾಮಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರುವುದೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಲೇಬೇಡಿ" ಎಂದೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ.

ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋದೆವು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನಂತರ ನನಗಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತೆಪ್ಪವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ದಳ್ಳಾಳಿಗಳೂ, ವರ್ತಕರೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. "ಯಾ ಅಲ್ಲಾ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಗಂಧದಮರ. ನಾವೆಂದೂ ಇಂತಹ ಮರವನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗಾಗ ನನ್ನ ಸರಕು ಯಾವುದೋ ತಿಳಿಯಿತು. ನಾನು ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾದ ಭಾವದಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ.

ವೃದ್ಧನ ಅನುಮತಿಯಮೇರೆಗೆ ಹರಾಜು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸುತ್ತಲೂ ಭಾರಿ ಗುಂಪು ಸೇರಿತು. ಪ್ರಾರಂಭವೇ ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳು. ವೃದ್ಧನು ಎರಡು ಸಾವಿರವೆಂದನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಎಂದ. ಹೀಗೇ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದ ವರೆವಿಗೂ ಬೆಲೆ ಏರಿಸಿದ ನಂತರ ವೃದ್ಧನು "ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲೇ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ನಾನು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೆ. ಆಗ ವೃದ್ಧನು ನನ್ನನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕರೆದು "ತಮ್ಮಾ, ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ನೂರು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ನಾನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

"ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ವೃದ್ಧನು ನನ್ನ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ತನ್ನ ಗಡಂಗಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆವು. ಆತನು ನನಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದ ನೂರು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಒಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟನು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಮಿತ್ರಭೇದ

ದಮನಕನ ಆ ಮಾತು
ಸಂಜೀವಕನು ಕೇಳಿ,
ಮನದಲ್ಲಿ ಬೀಸುತಿರೆ
ಚಿಂತೆಗಳ ಬಿರುಗಾಳಿ
"ಹಸಿಹುಲ್ಲು ತಿಂಬ ನಾ
ಹಸಿಮಾಂಸವನು ತಿಂಬ
ವನರಾಜನಲಿ ಸ್ನೇಹ
ಮಾಡಿದುದೆ ಬಲು ಹುಂಬ!
ಇದಕಾಗಿ ತಲೆಮರೆಸಿ
ಹೇಡಿಯಾ ಗಿರಲಾರೆ!
ಮಿತ್ರನೋ ಶತ್ರುವೋ
ನೋಡುವೆನು ಕಣ್ಣಾರೆ!"
ಎಂದುಕೊಂಡಾ ಗೂಳಿ
ಬಂತು ಸಿಂಹದ ಬಳಿಗೆ.
ಸಿಂಹದಾ ಭಾವವನು
ನೋಡುತಿರೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆ;
ಬಂದ ಗೂಳಿಯ ಸಿಂಹ
ದುರದುರನೆ ನೋಡುತಿರೆ,
ಗೂಳಿರಾಯನು ಸುಮಿದು
ಮುಂಗಾಲು ಕೆರೆಯುತಿರೆ,
ವೀರವರ ರೊಳು ಬಿತ್ತು
ಹೋರಾಟ ಭರದಿಂದ!
ಅಡಗಿ ನೋಡುವ ದಮನ
ಕಂಗೆ ಕರಟಕ ನೆಂದ:
"ಏನು ಮಾಡಿದೆ! ಪಾಪ!
ಎಂಥ ಘೋರ ವಿದಯ್ಯ!
ಸ್ನೇಹಿತರ ಸ್ನೇಹವನು
ಬಲಪಡಿಸುವದೆ ನ್ಯಾಯ.
ಕೆಡಿಸವರಿಗೆ ಕೇಡು
ತಪ್ಪದೈ! ಕಥೆಯುಂಟು.
ಕೇಳೊಂದು ಕಾಡಿನಲಿ
ಹಕ್ಕಿ ಜತೆಗಳು ನಂಟು
ಗೊಂಡು ದಾಂಪತ್ಯದಿಂ
ಗೂಡು ಕಟ್ಟರ ಲ್ಲಿ;
ಒಮ್ಮೆ ಬಲು ಮಳೆ ಬಂತು;
ನೆನೆ ದೊಂದು ಕಪಿ ಯಲ್ಲಿ

ಬಂದು ಮರದಡಿಯಲಿರೆ
ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕಂಡದನು,
ನುಡಿದುವಿಂ 'ತೆಲವೊ, ನರ
ರೂಪವಿದೆ, ನಿನಗೇನು!
ಬೀಡು ಮಾಡದೆ ಹೀಗೆ
ನೆನೆವ ಗತಿ ಏನ್ ಬಂತು?
ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದ ಕೋತಿ
ಎಂಬುದಿದಕೇ ಇಂತು!'
ಕೇಳಿಯಾ ಕೋತಿ, ಮರ
ವೇರಿ ಯತಿ ಕೋಪದಲಿ
ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗೂಡ ಕಿ
ತ್ತೆಸೆಯಿ ತಾವೇಶದಲಿ!
ಬುದ್ಧಿ ಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ
ಬುದ್ಧಿ ಪೇಳ್ವುದರಿಂದ,
ಇದ್ದುದೂ ಹೋದೀತು
ಮದ್ದಿನಾ ಗುಣದಿಂದ!
ತಾನು ಸತ್ತರು ಸರಿಯೆ,
ಪರರ ಕೆಡುಕೇ ಸಾಕು!
ಎಂದು ಬಗೆವವರಿಂಗೆ
ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ ಸಾಕು.
ಕೇಳಯ್ಯ ದಮನಕಾ,
ಊರೊಂದು, ಅದರಲ್ಲಿ
ಧರ್ಮಮತಿ-ಪಾಪಮತಿ
ಎಂಬವರು ಇಬ್ಬರಲಿ
ಬಲು ನೇಹವಿತ್ತೊಮ್ಮೆ,
ಪಾಪಮತಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ
ಹೇರಳ ಧನಾರ್ಜನೆಯ
ಯುಕುತಿಯನು ಕಾಣುತಲಿ
ಧರ್ಮಮತಿಯೊಡನೆ 'ಓ
ಅಣ್ಣ! ದೇಶಾಟನೆಗೆ
ಹೊರಡೋಣ ಅದರಿಂದೆ
ಧನ, ಬುದ್ದಿ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ
ಯಾಗುವುದು, ಅದು ಒಂದು
ಹಿರಿ ವಿದ್ಯೆ' ಎನೆ ಹೀಗೆ
'ಸರಿ' ಯೆಂದ ಧರ್ಮಮತಿ;
ಹೊರಟ ರಿರುವರು ಹಾಗೆ.
ಊರೂರು ಸಾಗುತ್ತ
ದೇಶಗಳ ತಿರುಗುತ್ತ,

ಕೈಯಾರೆ ಇರುವರೂ
ಧನವ ನೆರೆ ಆರ್ಜಿಸುತ,
ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ
ಪಾಮುಮತಿ ಇಂತೆಂದ:
'ಇಷ್ಟೊಂದು ಭಾರಿ ಧನ
ಊರಿ ಗೊಯ್ವುದರಿಂದ
ಊರವರು ನೆರೆ ಸೇರಿ
ನಮಗಿಷ್ಟು ಕೊಡಿರೆಂದು
ಪೀಡಿಸುವ ಭಯವುಂಟು;
ಅದರಿಂದ ಇದ ನೊಂದು
ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು,
ಒಯ್ಯೋಣ ತುಸು ಧನವ'
ಅಂತೆಯೇ ಸರಿಯೆಂದು
ಹುಗಿದಿಟ್ಟರಾ ಧನವ.
ಮತ್ತೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದು
ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿರಲು
ಪಾಪಮತಿ ಒಂದು ದಿನ
ಗುಟ್ಟಾಗಿ ನಟ್ಟಿರುಳು
ಹುಗಿದಿಟ್ಟ ಧನವನೆ
ಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿ ಗುಂಡಿಯನು
ಮುಚ್ಚಿ ಮೊದಲಂತೆಯೇ
ಮನೆ ಸೇರಿ ಮಲಗಿದನು.
ಧರ್ಮಮತಿಯಾ ಧನವು
ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋದಾಗ,
'ತಮ್ಮ, ಬಾ, ನಮ್ಮ ಹಣ
ತುಸು ತರುವ' ಎಂದಾಗ
ಇರುವರಾಕಡೆ ಹೋಗಿ
ಆಗೆದಾಗ ಬರೆ ಮಣ್ಣು
ಕಣ್ಣಿದಿರು ಕಂಡಾಗ,
ಪಾಪಮತಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು
ಮಾಡುತ್ತ, ದುರ್ವಾಕ್ಯ
ವಾಡುತ್ತ, ಕೂಗುತ್ತ
ತನ ಗರ್ಭ ಧನವನ್ನು
ಕೊಡು ಎಂದು ಪೀಡಿಸುತ,
ಅವನೇ ನರಿಯೆನೆಂದ
ರೂ ಬಿಡದೆ ಕಾಡಿಸುತ
ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗೇ
ಈ ದೂರ ಸೊಯ್ದಿತ್ತ!

ಆದರ್ಶದಂಪತಿಗಳು

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನಿದ್ದ. ಆತ ಬಹಳ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಗರ್ವಿಷ್ಠನಲ್ಲ, ಬಹಳ ಸುಗುಣಿಯಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ಪತ್ನಿಕೂಡಾ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಗಂಡನಿಗೆ ತಕ್ಕವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವರ ದಾಂಪತ್ಯ ಬಹಳ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಒಳ್ಳೇ ಆದರ್ಶದಂಪತಿಗಳಾದ ಅವರ ಬಾಳುವೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೊರತೆಯಿತ್ತು. ಅದೇನಂದರೆ, ಅವರ ಕುಮಾರ ಶಶಿಕೇತು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದ.

ಅವನ ಹುಟ್ಟು ಗುಣವೇ ಕೆಟ್ಟುದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆತ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಕೆಟ್ಟಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಯಾಗಿದ್ದ. ತಂದೆ ಎಷ್ಟು ನಿಂದಿಸಿದರೂ, ತಾಯಿ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಅವನ ನಡತೆ ಸ್ವಲ್ಪಕೂಡಾ ಹಿಂದಿರುಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಂದಾಗಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತು ಸಮಸ್ತರ ಎದುರು ತಲೆಎತ್ತಲಿಕ್ಕೇ ನಾಚಿಗೆಯಾಗುತಿತ್ತು. ವರ್ತಕನಿಗೆ ಊರಿನ ಪೂಜಾರಿ ಆಪ್ತಮಿತ್ರನಾಗಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ವರ್ತಕನು ತನ್ನ ಮಗನ ವಿಷಯ ಪೂಜಾರಿಯೊಡನೆ ತುಂಬಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

"ನಮ್ಮ ಶಶಿ ದಿನಹೋದ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ದೊಡ್ಡವನಾದ ಹಾಗೆ ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೇ ದಾರಿಗೆ ಬಂದಾನೆಂದು ಇದುವರೆಗೆ ಆಶೆಪಟ್ಟಿ. ಅದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಿದರೆ ಆತ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗುತ್ತಾನೋ ನೀವೇ ಹೇಳಬೇಕು. ನನಗಂತೂ ಏನೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಅವನಿಂದಲೇ ಮನೋವ್ಯಾಧಿಗೆ ಗುರಿಯಾದಳು. ಅವನು ಸರಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಬದುಕಲಾರಳು" ಎಂದ ವರ್ತಕ.

"ನಿಜ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಒಳ್ಳೇತನವೇ ಅವನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕೆಡಿಸಿತು. ಈಗ ಇರುವುದು ಒಂದೇ ಉಪಾಯ. ನೀವು ಅವನನ್ನು ದೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಬಿಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದವರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದುರ್ವಿನಿಯೋ

ಗಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಭಾರವೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ಹೊರಬೇಕಾಗಿ ಬರುವಾಗ ತನ್ನಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ" ಎಂದ ಪೂಜಾರಿ.

ಈ ಸಲಹೆ ಸರಿಯೆಂದೇ ವರ್ತಕನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆತ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು, "ಅಪ್ಪಾ, ನೀನು ದೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬಾ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ. ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟ? ನಿನಗಿಷ್ಟವಾದ ಊರಿಗೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ನನ್ನನ್ನು ಕಾಶಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ" ಎಂದ ಶಶಿಕೇತು. ಆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಪಾಪಿಗಳು ಬಂದು ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ಆಲೆದಾಡುವರೆಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದ.

ಕಾಶೀನಗರದಲ್ಲಿ ಪೂಜಾರಿಯ ದೂರದ ಬಂಧು ಒಬ್ಬನಿದ್ದ. ಪೂಜಾರಿ ಅವನ ಹೆಸರಿಗೊಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದು ಶಶಿಕೇತುವಿನಕೈಗಿತ್ತ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಶಿಕೇತು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋದ.

ಪೂಜಾರಿಯ ಯೋಚನೆ ಫಲಿಸುವ ಹಾಗೆಯೇ ಕಂಡು ಬಂತು. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆತನ ಬಂಧು ಶಶಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಗಾಗ ಪೂಜಾರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತ ಬಂದ. ಪೂಜಾರಿ ಆ ಕಾಗದವನ್ನೊಯ್ದು ವರ್ತಕನಿಗೆ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ವರ್ತಕನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ತಮ್ಮ ಮಗ

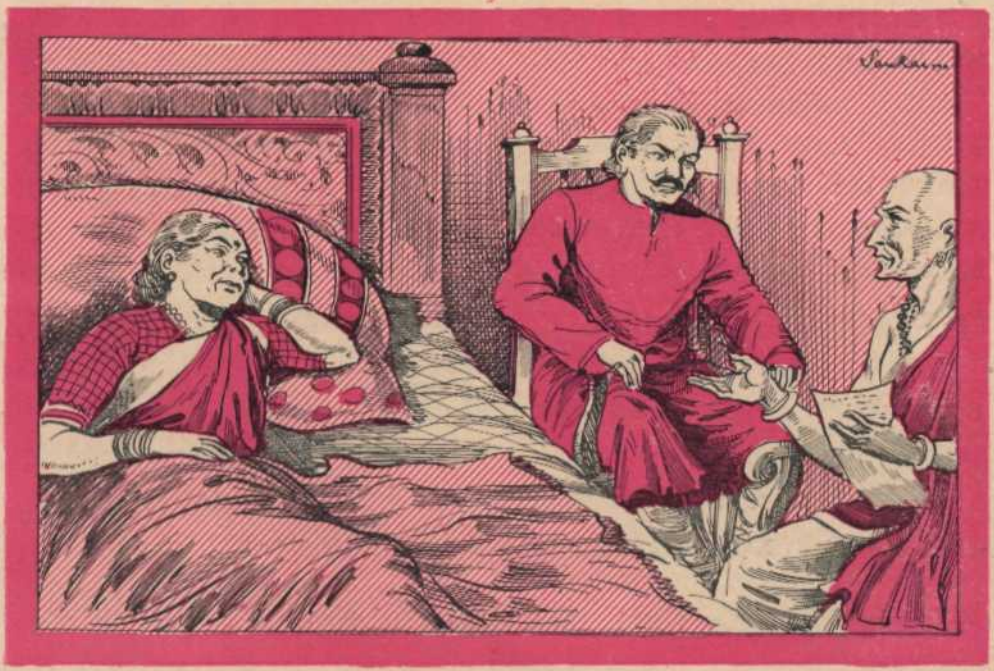

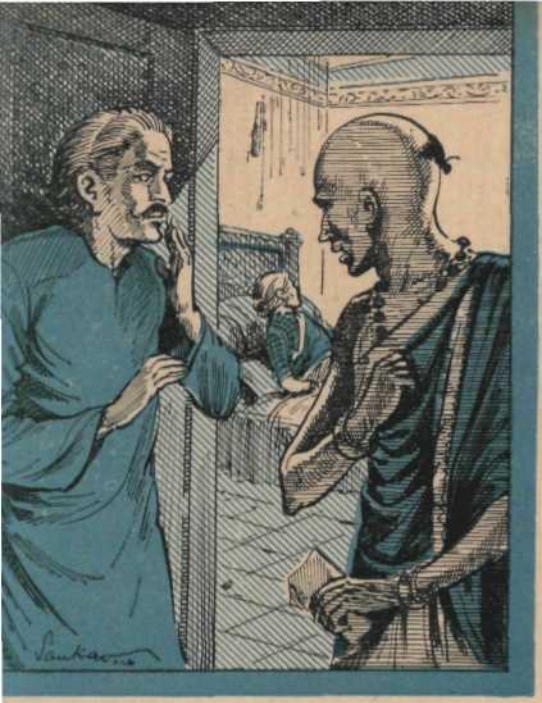

ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಪೂಜಾರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

ಒಮ್ಮೆ ಸಿಡಿಲುಬಡಿದಂತೆ ಕಾಶಿಯಿಂದ ಪೂಜಾರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬಂತು. ಶಶಿಕೇತುಗೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲ ಕುಡುಕರಾದ ಜೂಜುಗಾರರಿಗೂ ಏನೋ ತಗಾದೆ ಬಂದು, ಅವರು ಶಶಿಕೇತುವನ್ನು ತಿವಿದುಕೊಂದರೆಂದು ಆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿತ್ತು.

ದೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ, ಶಶಿಕೇತುವಿನ ಹುಟ್ಟುಗುಣ ಗಟ್ಟಿಹತ್ತಿದರೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೂಜಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಈ ದುರ್ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ವರ್ತಕನ ಕಿವಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹಾಕುವುದೆಂದು ಪೂಜಾರಿ ಬಹಳ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ. ರೋಗಿಷ್ಠಳಾದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ, ವರ್ತಕನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಈ ಮಾತು ಹೇಳುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡ.

ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಮಗನ ಮರಣವನ್ನು ಕೇಳಿ ವರ್ತಕನು ಸ್ತಂಭಿತನಾದ. ಆದರೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ ಅಳಲಿಲ್ಲ. "ಹೀಗೇನೋ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟುದೇ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಬಹಳಕಾಲದಿಂದ ನನಗೆ ಸಂಶಯವಿತ್ತು. ನಾನು ಭಯಪಟ್ಟ ಹಾಗೇ ಆಯಿತು. ದೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಆತನ ಹುಟ್ಟು ಗುಣ ಮಾರ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಪಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ! ಯಾರೇನು ಮಾಡಲಾದೀತು?" ಎಂದ ವ್ಯಸನದಿಂದ.

ತರುವಾಯ ಆತ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, "ಅಯ್ಯಾ, ನೀವು ಈ ಸಂಗತಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಡಿ. ಮೊದಲೇ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಟ್ಟವಳು. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದರೆ ಎದೆಯೊಡೆದು ಸಾಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿನ್ನು ಬಹಳಕಾಲ ಬದುಕಲಾರಳು. ತನ್ನ ಮಗ ದೂರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೊಂಡೇ ಅವಳು ಪ್ರಾಣಬಿಡಲಿ. ನೀವು ಎಂದಿನಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಬರೆದಂತೆ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವಳಿಗೂ ನನಗೂ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಿರಿ" ಎಂದ.

"ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ಆ ಪುಣ್ಯವತಿಗೆ ಏನೂ ಚಿಂತೆಯಾಗದಂತೆ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ." ಎಂದ ಪೂಜಾರಿ.

ಆತ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಕಾಗದವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ವರ್ತಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತಿದ್ದ.

"ನೋಡಿದಿರಾ, ಕಾಶಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಗದ ಬಂತು. ನಿಮ್ಮವ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೇನಂತ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನಂತೆ. ಅಂದಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಾಗುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ" ಅಂದ ಪೂಜಾರಿ.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ:—"ಬರುವ ವೈಶಾಖ ಪಾಡ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನಂತೆ" ಅಂದ.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ:—"ನಿಮ್ಮವನಿಗೆ ಅರಸರು ದೊಡ್ಡ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ಅವನ ಮದುವೇ ವಿಷಯ ತಾವೇ ನೋಡುತ್ತೇವೆಂದುಕೂಡಾ ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳುತ್ತಾರಂತೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ನುಗದೊಮ್ಮೆ:-"ನಿಮ್ಮವನಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಬೇಕಂತ ಇದೆಯಂತೆ. ರಜೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಹೊರಟು ಬರುತ್ತಾನಂತೆ" ಎಂದ.

ಹೀಗೆ ಪೂಜಾರಿ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ವರ್ತಕನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಮಾಡುತಿದ್ದರು. ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೇಳುತಿದ್ದರು. ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿ ಬಹಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮಂಚ ಹಿಡಿದಿದ್ದರೂ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆನಂದವನ್ನು ತೇಲಾಡಿಸುತಿದ್ದಳು. "ಇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ತಾಯಿಯನ್ನು ತಾನು ನೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಪೂಜಾರಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೇ ನೊಂದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಸುಳ್ಳು ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆ ಪಡೆಯುವ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವೇ ಹೌದು ಎನಿಸುತಿತ್ತು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುವು. ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿಯ ರೋಗ ತೀರ ಕಠಿನಾವಸ್ಥೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ಅವಳು ಕ್ಷಯದಿಂದ ಪೂರಾ ಮಂಚಕ್ಕೆ ಅಂಟಿದಳು. ಇನ್ನು ಅವಳು ಬಹಳಕಾಲ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಪೂಜಾರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು— ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿ ಈಗಲೋ ಆಗಲೋ ಎಂಬಹಾಗಿರುವಳೆಂದು.

ಪೂಜಾರಿ ವರ್ತಕನಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಬಂದ. ಆಗ ವರ್ತಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿ "ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಅಯ್ಯಾ. ನಮ್ಮವರ ಭಾರ ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮದೇ" ಎಂದಳು.

"ಏಕೆ ಅಧೈರ್ಯಪಡುತ್ತೀರಿ ಅಮ್ಮ? ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಹೊರಟು ಬರುತಿದಾನಂತೆ! ಈಗಲೇ ನನಗೆ ಸಮಾಚಾರ ಬಂತು. ಈಗ ತಾನೇ ಕಾಶಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಯಾತ್ರಿಕರು ಬಂದರು. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನೀವೀಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಶಶಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ!" ಅಂದ ಪೂಜಾರಿ.

ರೋಗಿ ವಿಚಾರದಿಂದ ನಕ್ಕು, "ನಿಜವೇ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು. ಆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ....ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಡಿ! ನನಗೆ ಬಹಳಕಾಲದಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಶಶಿ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದಾನಂತ. ಆದರೆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಬಂಧು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಶಶಿ ಸತ್ತುಹೋದ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮವರು ಎಂದೋ ಉಸಿರು ಬಿಡುತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಆ ಸಂಗತಿ ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಹಾಗೆ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಇನ್ನುಮೇಲೆಕೂಡಾ ಇದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಶಾಂತವಾಗಿ ಸಾಯಲಾರೆ. ಮಗ ಸತ್ತನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಬಾರದು! ಇದೇ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದಳು.

ಪೂಜಾರಿಗೆ ಚಿಂತೆಗೆ ಬದಲು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವೇ ಆಯಿತು. ಎಂತಹ ಆದರ್ಶ ದಂಪತಿಗಳು! ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸಂಕಟವಾಗಬಾರದೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಾಡುಕಿಚ್ಚಿನಂತಹ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡ, ಆ ವರ್ತಕನನ್ನೂ ಅವನ ಪತ್ನಿಯನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪೂಜಾರಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದ.

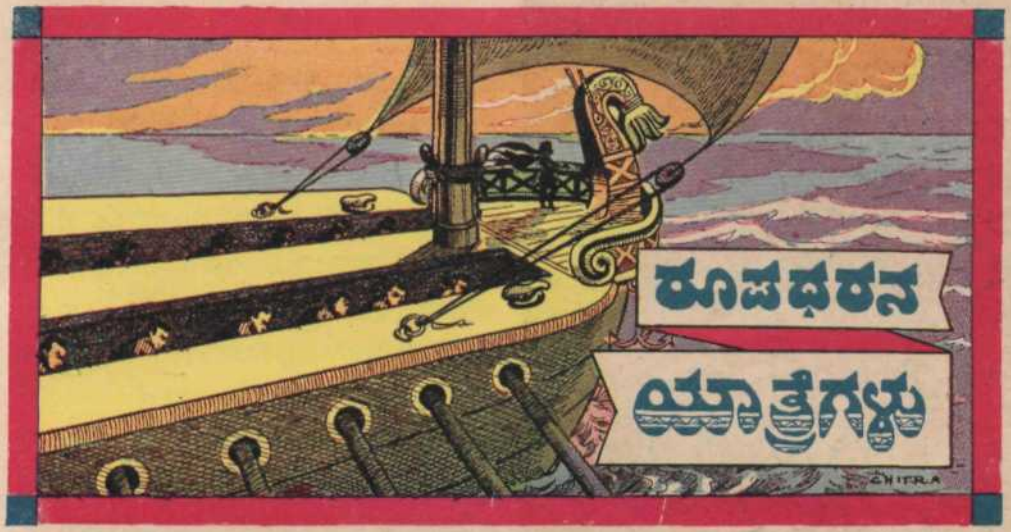

[ಟ್ರಾಯ್ ನಗರದ ರಾಜನಾದ ವರ್ಧನನ ಮಗ ಮೋಹನನು ಪ್ರತಾಪನೆಂಬ ಗ್ರೀಕ್ ರಾಜನ ಹೆಂಡತಿ ಭುವನಸುಂದರಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಆಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆಯುವ ನಿಮಿತ್ತ ಗ್ರೀಕರು ನೌಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟು, ಟ್ರಾಯ್ ನಗರವನ್ನು ಮುತ್ತಿ, ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ, ಮರದ ಅಶ್ವದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಟ್ರಾಯ್ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನಗರಕ್ಕೆ ಕಿಚ್ಚಿಟ್ಟ "ಭುವನಸುಂದರಿ" ಎಂಬ ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾವು ಈ ಮೊದಲು ಓದಿದ್ದೇವೆ.

ಟ್ರಾಯ್ ನಗರದಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋದವೀರರಲ್ಲಿ ರೂಪಧರನೂ ಒಬ್ಬ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೂಪಧರನು ಮತ್ತೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆವಿಗೂ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಲಾರನೆಂದು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದಿದ್ದರು. ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರದ ಮುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆದುಹೋದವು. ಉಳಿದ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ರೂಪಧರನು ಅತಿವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಕಥೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.]

ರೂಪಧರನ ನೌಕೆಗಳು ಟ್ರಾಯ್ ತೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಕೂಡಲೇ ಎದುರುಗಾಳಿ ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ನೌಕೆಗಳು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಕಡೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಬದಲಾಗಿ ಗಾಳಿಯ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇಸ್ಮಲೋಸ್ ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದವು. ಇದು ಕಿಕೋನಿಯರಿರುವ ನಗರ. ರೂಪಧರನ ಸೈನ್ಯವು ನಗರದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಧಾಳಿಮಾಡಿ, ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದು, ನಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿತು. ಸೈನಿಕರು ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ತ್ರಿಯರನ್ನು, ಶಿಶುಗಳನ್ನು, ಸಂಪ

ಒಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣಕಥೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ

ತ್ತನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. "ನಾವೆಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೊರಟರೆ ಅಷ್ಟೂ ಉತ್ತಮ" ಎಂದು ರೂಪಧರನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಸೈನಿಕರು ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮದ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಕಂಠ ಪೂರ್ತಿಕುಡಿದು ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಶುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು, ಸುಟ್ಟು, ಭಾರಿ ಔತಣವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಗರದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಿಕೋನಿಯನ್ನರು ನೆರೆಹೊರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಯೋಧರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆ ತಂದರು. ಆ ಯೋಧರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ರಥದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಗತ್ಯವಾದರೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಘೋರವಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಬಲ್ಲಂತಹ ಶೂರರಿದ್ದರು.

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಕಿಕೋನಿಯನ್ನರು ಮಿಡಿತೆಗಳ ದಂಡಿನಂತೆ ಬಂದು ರೂಪಧರನ ಸೈನಿಕರಮೇಲೆ ಸಾಗಿದರು. ಅವರ ನಡುವೆ ಭಾರಿ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಕಿಕೋನಿಯನ್ನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಅಧಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಹೊತ್ತೇರಿದಂತೆ ರೂಪಧರನ ಬಲ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ನೌಕೆಗೆ ಆರುಜನರಂತೆ ಗ್ರೀಕರು ಮರಣಹೊಂದಿದರು. ಉಳಿದವರು ಕಿಕೋನಿಯನ್ನರ ಧಾಳಿ ತಡೆಯಲಾರದೆ ತಮ್ಮ ನೌಕೆಗಳನ್ನೇರಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಯಿತು.

ಅವರು ಸಮುದ್ರದಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಾಯವ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಝಂಝಾಮಾರುತ ಬೀಸಿತು. ಎಲ್ಲಕಡೆಗಳಿಂದ ಮೋಡಗಳು ಆವರಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ರಾತ್ರಿಯಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಅದು ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ತೆರೆಚಾಪೆಗಳು ಉಬ್ಬಿ ಹಡಗುಗಳು ಶರವೇಗದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ತೆರೆಚಾಪೆಗಳು ಗಾಳಿಯಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಹರಿದು ಚಿಂದಿಚಿಂದಿಯಾದುವು.

ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರೆದರೆ ಯಾರೂ ಉಳಿಯಲಾರರೆಂದು ರೂಪಧರನು ಭೀತಿಗೊಂಡನು. ಎಲ್ಲ ನೌಕೆಗಳ ತೆರೆಚಾಪೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಾ ತೀರವನ್ನು ಸೇರು

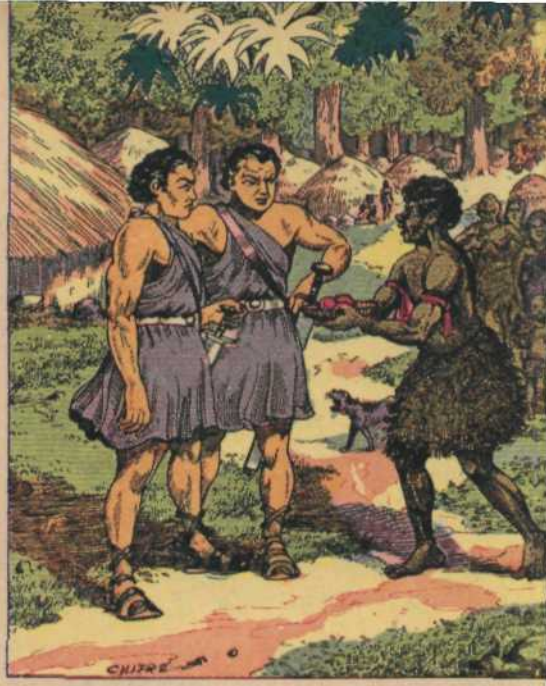

ವಂತೆ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ರೂಪಧರ. ನೌಕೆಗಳು ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದ ನಂತರ ಎರಡು ದಿನ ಗ್ರೀಕರು ಜೀವಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತುಫಾನು ನಿಲ್ಲುವುದನ್ನೆ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಎರಡು ದಿನ ಅವರು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೇಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅರುಣೋದಯ ಕಾಣಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಜೀವಬಂದಂತಾಯಿತು. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ತೆರೆಚಾಪೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಯಾವ ಪ್ರಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನೌಕೆಗಳು ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದುವು.

ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ರೂಪಧರನ ನೌಕೆಗಳು ಮಲಿಯಾ ಅಗ್ರಾವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಈ ಅಗ್ರಾವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ದೇಶವಾದ ಇಥಾಕಿಯಾವನ್ನು ಸೇರಬಹುದು. ಗಾಳಿಯ ಒತ್ತಡ ಕೊಂಚ ಕಡಿಮೆಯಾದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ನೌಕೆಗಳು ಅಗ್ರಾವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಬೇಕೆಂದು ರೂಪಧರನು ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತನು. ಆದರೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೀಸಿ, ನೌಕೆಗಳನ್ನು ಕಿತೀರಾಕಡೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.

ಒಂಬತ್ತು ರಾತ್ರಿ, ಒಂಬತ್ತು ಹಗಲುಗಳು ರೂಪಧರನ ನೌಕೆಗಳನ್ನು ವಾಯುದೇವನು ಜಂಡಿನಂತಾಡಿಸಿದನು. ಹತ್ತನೇಯ ದಿನ ಅವರೊಂದು ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಆದರೆ ರೂಪಧರನು ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಆ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಯಿತು.

ಏಕೆಂದರೆ ಆ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಜೇನು ತುಪ್ಪದಂತೆ ಸಿಹಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜವಾಗಲೀ, ಓಟೆಯಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯಗಳಾವುವೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಫೀಮು ತಿಂದವರಂತೆ ಪರವಶರಾಗುವರು.

ಆದರೆ ರೂಪಧರನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತೀರದಲ್ಲಿಳಿದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಊಟಮುಗಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ಅನುಚರರಲ್ಲಿ ಮೂವರನ್ನು ಕರೆದು "ನೀವು ಹೋಗಿ ಈ

ತೀರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ'' ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಆ ಮೂವರು ಗ್ರೀಕರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅಪಕಾರವೇನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನೇಲಾಗಿ ತಾವು ತಿನ್ನುವ ಫಲಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಂದಕೂಡಲೇ ರೂಪಧರನ ಭಟರು ತಾವು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತು ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಯೋಧರು ಹಿಂತಿರುಗದಿರಲು ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ರೂಪಧರನು ಕೆಲವರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅವನಿಗೆ ಯಥಾರ್ಥ ತಿಳಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅವನಿಗೂ ಫಲವನ್ನು ತಿನ್ನಲುಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ರೂಪಧರನಿಗೆ ಏಕೋ ಸಂಶಯವುಂಟಾಯಿತು. ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಂದ ತನ್ನ ಭಟರನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ನೌಕೆಗಳ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗಲೂ ಅವರು ''ನಾವು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲೇ ನಮಗೆ ಸೊಗುಸಾಗಿದೆ'' ಎಂದರು.

ರೂಪಧರನು ಅವರನ್ನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ನೌಕೆಗೆ ದಬ್ಬಿಸಿದ. ತಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣ ಆ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಪ್ರಮಾದವಾಗುವುದೆಂದರಿತು ನೌಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ. ನೌಕೆಗಳು

ಕೆಲದಿನ ಕಡಲಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದುವು.

ಗ್ರೀಕರಿಗೆ ತಾವು ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿರುವ ತೀರಪ್ರದೇಶದ ವಿಷಯವೇನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನು ಉದಯಿಸಿದ್ದರೂ ನೋಡಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕವಿದಿದ್ದುವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರದಮೇಲೆ ಮಂಜು ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಮುಂದಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟತರವಾಗಿತ್ತು. ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಾದ ನಂತರ ನೋಡಬಹುದೆಂದು, ಗ್ರೀಕರು ತೆರೆ ಚಾಪೆಗಳನ್ನಿಳಿಸಿ, ನೌಕೆಗಳಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಮರಳಿನಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದರು.

ಅವರು ಬೆಳಗಾದಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು, ದ್ವೀಪದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹರ್ಷಿತರಾದರು. ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಫಲವೃಕ್ಷಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದುವು. ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿದ್ದುವು. ನೆಲ ತುಂಬಾ ಫಲವತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲೂ ಯಾರೂ ಬೇಸಾಯಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜಲಸಮೃದ್ಧಿಗೆ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಯಾವ ವ್ಯವಸಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಗ್ರೀಕರು ಕೊಂಚದೂರ ಹೋಗಲು ಅವರಿಗೆ ಕಾಡು ಆಡುಗಳು ಕಂಡು ಬಂದವು.

ಅವರು ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ನೌಕೆಗಳ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ, ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಈಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ಆಡುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಅಡಿಗೆಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ದಿನನೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ನೌಕೆಗೂ ತಲಾ ಒಂಬತ್ತು ಆಡುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಅಂದು ಅವರು ನೌಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕದಲಲಿಲ್ಲ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ವಾಸ ಮಾಡುವ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚಿಮಣಿಗಳಿಂದ ಹೊಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಆಡು ಮತ್ತು ಕುರಿಗಳ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

ರೂಪಧರನು ಬೆಳಗಾದಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆಂದ: "ನಾನು ನಮ್ಮ ಹಡಗನ್ನು ತೀರದಮಗ್ಗುಲಲ್ಲೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಈ ದ್ವೀಪವಾಸಿಗಳು ನಾಗರೀಕರೋ, ಅಡವಿಜಾತಿಯವರೋ, ಅವರಿಗೊಂದು ಸಮಾಜ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇರುವುವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗುವವರೆವಿಗೂ ಉಳಿದ ನೌಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು."

ರೂಪಧರನ ಹಡಗು ಕೊಂಚದೂರ ಹೋಗಲು, ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ದಿಬ್ಬದಮೇಲೆ ಒಂದು ಗುಹೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಗುಹೆಯ ಸುತ್ತ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಭಾರಿಭಾರಿ ಬಂಡೆಗಳಿಂದಲೂ, ಪೊಟ್ಟರೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಪಹರೆಗೋಡೆ ಸಹ ಇತ್ತು.

ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ಹಡಗನ್ನು ಗುಹೆಗೆದುರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಸಾಹಸಿಗಳನ್ನೂ, ಆಡಿನ ಚರ್ಮದ ಚೀಲದ ತುಂಬಾ ಮದ್ಯವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಗುಹೆಯತ್ತ ಹೊರಟನು.

ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ಸಾರಾಯಿ ತುಂಬಾ ಅಪರೂಪವಾದುದು, ಅಪೂರ್ವವಾದುದು. ರೂಪಧರನು ಇಸ್ಮರೇಸ್ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ನಡೆಸಿದಾಗ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಒಬ್ಬ ಅರ್ಚಕನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿ

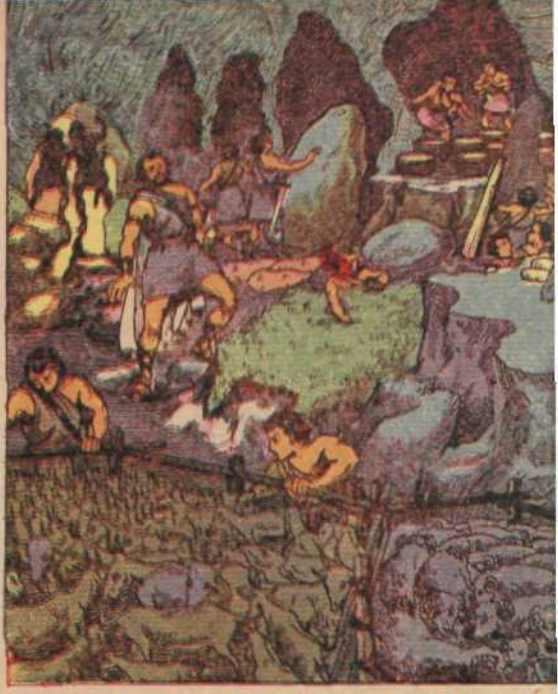

ದ್ದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಚಕನು ರೂಪಧರನಿಗೆ ಅನೇಕ ಚೀಲಗಳ ತುಂಬ ಅದ್ಭುತವಾದ ಮದ್ಯವನ್ನೂ, ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರವನ್ನೂ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಅರ್ಚಕನು ಈ ಮದ್ಯವನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತು ಭಾಗ ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರಸಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದರ ಮಾಧುರ್ಯ, ಸುವಾಸನೆಗಳು ಹೇಳಲಸದಳವಾಗಿರುತ್ತಿತಂತೆ.

ರೂಪಧರ ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಚರರು ಗುಹೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಗುಹೆ ನಿರ್ಜನವಾಗಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಗುಹೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರು. ಅವುಗಳ ತುಂಬಾ ಕುರಿ ಮತ್ತು ಆಡಿನ ಮರಿಗಳು ವಯಸ್ಸಿನ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕಡೆ ಹಾಲುಕೋವ ಅಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಕೊಡಗಳ ತುಂಬಾ ಹಾಲು ತುಂಬಿತ್ತು.

"ಈ ಹಾಲುಕೋವನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಡಗಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗೋಣ" ಎಂದರು ಕೆಲವರು.

"ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಕುರಿ ಮತ್ತು ಆಡಿನ ಮರಿಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದಲ್ಲಾ" ಎಂದರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು.

ರೂಪಧರನು ಅವರ ವಿಚಾರಸರಣಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಲುಕೋವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿಂದರು. ಹಾಲು ಕುಡಿದರು. ತರುವಾಯ ಗುಹೆಯ ಒಡೆಯನಿಗಾಗಿ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೊನೆಗೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದೇಬಂದ. ಮೊದಲು ಆತನನ್ನು ಗ್ರೀಕರು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಫಳಫಳಾರವದಿಂದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೌದೆ ಹೊರೆ ಬಂದು ಬಿತ್ತು. ತರುವಾಯ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗುಹೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಕಂಡ ಇಲಿಗಳಂತೆ ಗ್ರೀಕರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾಳೆಮರದಷ್ಟೆತ್ತರವಾಗಿದ್ದನು. ಆತನ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿತ್ತು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ಆಡಿನ ಮಂದೆಯನ್ನು ಗುಹೆಗೆ ಅಟ್ಟಿದನು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೊಬ್ಬಿದ ಆಡುಗಳವು. ತರುವಾಯ

ಒಂದು ಭಾರಿ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಗುಹೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿಟ್ಟನು. ಇಪ್ಪತ್ತು ಜೊತೆ ಎತ್ತುಗಳು ಎಳೆದರೂ ಜಗ್ಗಾಡದಂತಹ ಬಂಡೆ ಅದು. ನಂತರ ಅವನು ಅಡಿನ ಹಾಲು ಕರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಆತನು ಫಾಲಲೋಚನರೆಂಬ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಈ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಸೋಂಕೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಸಂಪರ್ಕವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಫಾಲಲೋಚನರು ಬೇಸಾಯಗಾರರಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ನೆಲ ತುಂಬಾ ಫಲವತ್ತಾದುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬಾರ್ಲಿ ಮುಂತಾದ ಧಾನ್ಯಗಳು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಈ ರಾಕ್ಷಸರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕಟಾವುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಶುಗಳನ್ನು ಮೇವಿಗಾಗಿ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು. ಪುಷ್ಟಿಕರವಾದ ಹುಲ್ಲು ಮೇದು ಅವು ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುವು.

ಈ ಪಂಗಡದವರು ಅನೇಕ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಹಡಗು ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವಾಗಲೀ, ಕಡಲುಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಸೊಲ್ಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬರ್ಬರ ಬಾಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗ್ರೀಕರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದ ಗುಹೆಯ ಒಡೆಯನು ತಾನು ಕರೆದ ಹಾಲಿನ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಕೋವಮಾಡಿ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಉಳಿದರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿದನು.

ತರುವಾಯ ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿದನು. ಬೆಂಕಿಯ ಬೆಳಕು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು. ಆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಗ್ರೀಕರು ಕಾಣಿಸಿದರು.

ಫಾಲಲೋಚನನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿ "ಯಾರು ನೀವೂ?" ಎಂದು ಗುಹೆ ಅದರುವಂತೆ ಅರಚಿದನು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ

ಬಾಗದಾದ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಬಿಕ್ಷುಕರಿದ್ದರು. ಆ ಮೂವರೂ ಹುಟ್ಟುಕುರುಡರು. ಆ ಮೂರು ಜನರೂ ಒಂದೆಡೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ, ಬಿಕ್ಕೆಬೇಡಿ, ತಮ್ಮ ತಿಂಡಿಗೆ ಆವಶ್ಯಕವಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನುಮಾತ್ರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಉಳಿದುದನ್ನು ಮನೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೂತಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಅವರು ಸುಮಾರು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದನು.

ಒಳಗಿನಿಂದ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ "ಯಾರದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಕುರುಡನು ಜವಾಬು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ; ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ. ಬಿಕ್ಷುಕನೆಂದರೆ ಮನೆಯವರು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯದೆ "ಈಗೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಪರಿಪಾಟ. ಅವನಿಗೆ ಇಂತಹ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು.

ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ "ಯಾರದು?" ಎಂದು ತುಸ ಗಡುಸಾಗಿ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಬಾರದಿರಲು, ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಮುಂದಿದ್ದ ಕುರುಡನನ್ನು ಕಂಡು "ಯಾರು ನೀನು?" ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

"ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಕಬೋದಿ, ಕಾಪಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದ ನುಡಿದ ಬಿಕ್ಷುಕ.

ಕೂಡಲೇ ಯಜಮಾನ ಬಿಕ್ಷುಕನಿಗೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು "ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬಾ" ಎಂದ. ತನ್ನ ಹಂಚಿಕೆ ಫಲಿಸಿತೆಂದು ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ಬಿಕ್ಷುಕನು ಯಜಮಾನನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮಹಡಿಯ ಮೂರನೇ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಹೋದ.

"ಇಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿರು. ನಿನಗೇನು ಬೇಕು?" ಎಂದ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ.

"ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆ ತಡೆಯಲಾರೆ. ಏನಾದರೂ ತಿಂಡಿಯೋ ಇಲ್ಲ ಪುಡಿಗಾಸೋ

ಎಚ್. ಎನ್. ರಾವ್

ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಬೇಡಿದ ಬಿಕ್ಷುಕ. "ಅದೇ ಸಮಾಚಾರ. ಇಲ್ಲೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಬಂದದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗು" ಎಂದ ಯಜಮಾನ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ.

"ಈ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರ ಬೇಕಿತ್ತೇ? ಹಾಗೆಂತ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಈ ಶ್ರಮವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ" ಎಂದ ಬಿಕ್ಷುಕ. ನಿಷ್ಠೂರವಿತ್ತು ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ.

"ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನೀನು ಮೌನವಾಗಿದ್ದೆ. ಜವಾಬು ಕೊಡಬಾರದಾಗಿತ್ತೇ?" ಎಂದು ಯಜಮಾನ ಕೆಣಕಿದ.

"ಸರಿ ಬಿಡಿ. ಈಗೇನು ಹೇಳುವಿರಿ?"

"ನಿನಗೆ ಕೊಡಲು ನನ್ನಬಳಿ ಒಂದು ಕವಡೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬಂದದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗು" ಎಂದ ಯಜಮಾನ. "ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿಬಿಡಿ." ಎಂದ ಬಿಕ್ಷುಕ.

"ನನಗಿದೇ ಕೆಲಸವೇ? ನಿನ್ನ ದಾರಿ ನೀನೇ ನೋಡಿಕೊ" ಎಂದ ನಿರ್ದಯನಾಗಿ.

ಬಿಕ್ಷುಕನು ನಿಡುಸುಯ್ದು, ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಮೆಟ್ಟಲುಬಳಿಗೆ ಹೋದ. ಮೆಟ್ಟಲು ಇಳಿಯುವಾಗ ಕಾಲು ಜಾರಿ ಮುಗ್ಗುರಿಸಿ ಬಿದ್ದ, ಪಾಪ. ನರಳಾಡುತ್ತ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಎದ್ದು ಬೀದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದುಸೇರಿದ.

ಆಗಲೇ ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರು ಕುರುಡರು ಆ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದರು. ಮೂರನೇಯವನ ನರಳಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ, ದುಗುಡದಿಂದ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು "ಏನಾಯಿತು? ಏನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಗಾಯಗೊಂಡ ಬಿಕ್ಷುಕನು ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಿ "ಇಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರಲಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ದುಡ್ಡಿದ್ದರೆ ಕೊಡಿ. ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

"ಇಂದು ನಮಗೂ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ನೆಟ್ಟಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದರು ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರು.

ಈ ಬಿಕ್ಷುಕರನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಕೇಳಿದ. ಅವನೊಬ್ಬ ಪಕ್ಕಾ ಕಳ್ಳ. ಈ ಮೂವರು ಅಂಧರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆತನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು, ತಾನೂ ಅನರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಆ ಅಂಧರು ಮನೆ ಸೇರಿ ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನೂ ಸಹ ಮೆಲ್ಲನೆ ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಕುರುಡರು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆರೆದು ತಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿದರು. ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು ಬೆಳ್ಳಿನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದುವು. ಒಬ್ಬ ಬಿಕ್ಷುಕನು ಒಂದು ನಾಣ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ನಂಜಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಮೂವರೂ ಕುಳಿತು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವರ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಕಳ್ಳನೂ ತಿಂಡಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದನು.

"ನಾಲ್ವರು ಆಗಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾಲ್ಕನೇಯವನು ಯಾರು?

ಕಳ್ಳ !'' ಎಂದ ಒಬ್ಬ ಕುರುಡ. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಮೂವರೂ ಕಳ್ಳನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ''ಕಳ್ಳ ಕಳ್ಳ'' ಎಂದು ಕಿರಿಚಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಆ ಗಲಭೆ ಕೇಳಿ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜನ ಬಂದರು. ತಾನೂ ಕುರುಡರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಂತೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತು ''ಅಯ್ಯೋ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊತ್ತವಾಲನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಅವರಿಗೊಂದು ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ'' ಎಂದ.

ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಜನ ಅವರನ್ನು ಕೊತ್ತವಾಲನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ''ಯಾರಿವರು? ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ'' ಎಂದ ಕೊತ್ತವಾಲ.

''ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಮೂವರು ಕುರುಡರು. ಬಿಕ್ಕೆಬೇಡಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರೋ ಕಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಾವು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಕದಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ'' ಎಂದ ಕುರುಡರಲ್ಲೊಬ್ಬ.

''ಯಾರು ಆ ಕಳ್ಳ. ನಿಜಹೇಳಿ'' ಎಂದ ಕೊತ್ತವಾಲ ಗಂಭೀರವಾಗಿ.

''ಜಾಟಿಏಟು ಬೀಳದೆ ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ?'' ಎಂದ ಕುರುಡನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವ.

''ಸರಿ, ನಿಜ ಹೇಳುವವರೆವಿಗೆ ಇವನನ್ನು ಚಾವಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಿರಿ'' ಎಂದು ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕೊತ್ತವಾಲ.

ಎರಡು ಏಟು ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಕಳ್ಳ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ''ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ನಾಲ್ವರೂ ಅಂಧರಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ ನಗರದಲೆಲ್ಲಾ ಬಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಿಜನುಡಿದಿದ್ದೇನೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಪಾಲು ನನಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡಿ'' ಎಂದ. ಕೊತ್ತವಾಲನು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ಅವನಿಗೆ ಮುನ್ನೂರು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಉಳಿದ ಮೂವರು ಅಂಧರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೊಡೆಯಿಸಿದರೂ ಅವರು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದರು. ಅಂಧರು ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಕೊತ್ತವಾಲನು ಲಪಟಾಯಿಸಿದನು.

ಕೋತಿಯ ಉಪಾಯ

ಮೊಸಳೆಗಳು ತುಂಬಿದ ಒಂದು ನದಿಯನ್ನು ಆ ಕೋತಿಗೆ ದಾಟಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ನದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತದ್ದನ್ನು ಒಂದು ಮೊಸಳೆ ನೋಡಿ, "ಏನಪ್ಪಾ ಚಿಂತೆ?" ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಸಿತು.

"ನನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಚಿಂತೆ ಮೊಸಳಪ್ಪಾ! ನೂರುಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ. ನಿನಗೇನು ಬಿಡೂ!" ಅಂದಿತು ಕೋತಿ.

"ಏನೂ, ನನ್ನ ಕುಟುಂಬಾ ಅಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂದುಕೊಂಡಿಯಾ? ನಿನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು!" ಎಂದಿತು ಮೊಸಳೆ.

ಕೋತಿ "ನಾನು ನಂಬಲಾರೆ" ಎಂದಿತು.

"ನೋಡು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಾರೆ!" ಎಂದು ಮೊಸಳೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಅಳಿಯಂದಿರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಮೊಸಳೆಗಳೂ ನದಿಯಮೇಲೆ ತೇಲಾಡಿದುವು.

"ಇಷ್ಟೇನಾ? ಐವತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ!" ಎಂದಿತು ಕೋತಿ.

"ನಿನ್ನ ಅಂದಾಜು ತಪ್ಪು. ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿನೋಡು" ಎಂದಿತು ಮೊಸಳೆ.

ಇದಕ್ಕೇ ಕಾದಿದ್ದ ಕೋತಿ, ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊಸಳೆಯಮೇಲೆ ಧುಮುಕಿ, "ಒಂದು-ಎರಡು-ಮೂರು" ಎಂದು ಒಂದರ ಬೆನ್ನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಎಗುರುತ್ತಾ ನದಿಯ ಆಚೆಯ ಬದಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಕೊಂಡು, "ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನದಿ ದಾಟಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಸೇತುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಓಡಿಹೋಯಿತು.

ಪಾಪವಿಮೋಚನೆ

ಕುಮಾರನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಭೂತಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ದೇವಭೂತಿ ಎಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ದೇವಭೂತಿ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಆರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಅನೇಕ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾದನು. ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾದ ಮೇಲೆ ದೇವಭೂತಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಪಾಪ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಯೋಗ್ಯನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅಡವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಅರಳಿಮರದ ಮೇಲೆ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿದಿನ ವೇದ ಪಾರಾಯಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಎಷ್ಟೋ ಪಂಡಿತನಾದರೂ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾದುದರಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸಗುಣಗಳಿದ್ದುವು. ತಾನಿದ್ದ ಅರಳಿಮರದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದ ಜಂತುಗಳನ್ನು ಸೀಳಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವನು. ಅವರು ಬೆದರಿ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಅರಳಿಮರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿರುವ ವಿಷಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ದೇವಭೂತಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆ ಕುಮಾರನಗರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು ಬಂದನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಗೋನರ್ದಿಯ. ಅವನು ಕಾಶಿ ನಗರವಾಸಿ. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತನಾಗಿ, ಮತ್ತು ಹೊಸ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದೇಶಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕುಮಾರನಗರದ ಪಂಡಿತರು ಅವನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ,

"ಮಗೂ, ನಾವು ನಿನಗಿಂತಲೂ ಪಂಡಿತರಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಹೊಸ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವಾತ ಈಗ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರಳಿಮರದ ಮೇಲಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದರು. "ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು

ಬಿ. ಬಾಬುಸೇರಿಗಾರ

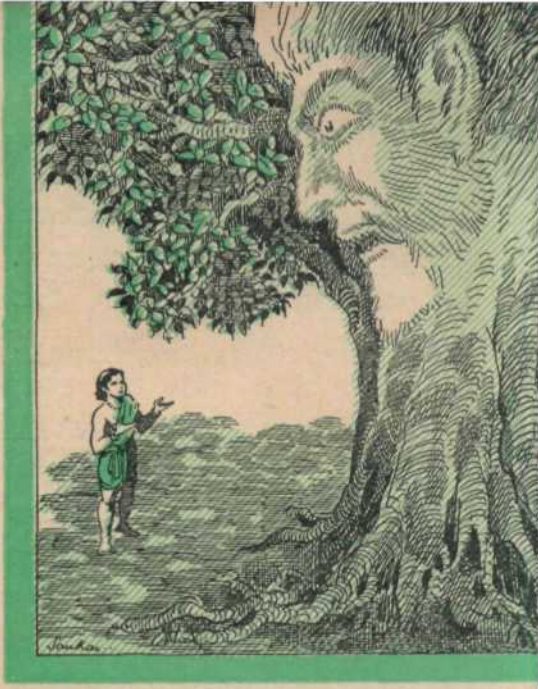

ವೆನು.'' ಎಂದ ಗೋನರ್ದಿಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ''ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಸಾಯುವೆ. ಅಂತಹ ಅಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಬೇಡ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೇನು ಕಡಮೆ.'' ಎಂದರು.

ಆದರೆ ಗೋನರ್ದಿಯನು ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಅರಣ್ಯದತ್ತ ನಡೆದನು. ಬಹಳ ದಿನ ನಡೆದನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಯಾರೋ ವೇದ ಪಠನಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಗೋನರ್ದಿಯನು ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಅರಳಿಮರವನ್ನು ಕಂಡು ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ, ಅದರಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ತಾನೂ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನ ಸಮನಾಗಿ ವೇದವನ್ನು ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಗೋನರ್ದಿಯನಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ''ಯಾರೋ ನೀನು? ನನ್ನ ಸಮನಾಗಿ ವೇದವನ್ನು ಪಠಿಸುವೆಯಾ?'' ಎಂದು ಹೂಂಕರಿಸಿದನು.

''ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನಾನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಪೈಪೋಟಿ ಹೂಡಲು ಬಂದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಬಳಿ ನೂತನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಬಂದಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಗೋನರ್ದಿಯ. ಸ್ಥಳ ಕಾಶಿ'' ಎಂದು ವಿನಮ್ರನಾಗಿ ನುಡಿದನು.

ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವಾಯಿತು. ''ಹಾಗೋ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ವಿದ್ಯಾದಾನಮಾಡಿ ನನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಹಳಕಾಲದಿಂದ ಕಾದು ಕುಳಿತಿರುವೆ. ನಿನಗೆ ಯಾವಯಾವ ವಿದ್ಯೆಗಳು ಬರುವುವೋ ಹೇಳು?'' ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ. ''ಕೇಳಬೇಕು'' ಎಂದು ಗೋನರ್ದಿಯನು ತನಗೆ ಬರುವ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ನಿನಗೆ ಬಾರದಿರುವ ವಿದ್ಯೆಗಳು ನನಗೆ ಯಾವುವೂ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತಿರುವೆ. ಏನು ಮಾಡಲಿ?'' ಎಂದನು.

ಗೋನರ್ದಿಯನಿಗೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಏನೋ ಹೊಳೆದಂತಾಗಿ ''ನೋಡು ಮಗೂ, ನಿನಗೆ ಕನ್ಯಾದಾನಮಾಡುವೆನು. ನಿನಗಿಂತಲೂ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಯಾರೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುವಿಯೇನು?'' ಎಂದನು. ಗೋನರ್ದಿಯನು '' ಸರಿ '' ಎಂದ.

"ಇಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದಕಡೆಗೆ ಹೋದರೆ ಜಯಪುರವೆಂಬ ನಗರಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆ ನಗರದ ಅರಸನಿಗೆ ಮದಯಂತಿ ಎಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆ ಸುರಸುಂದರಿ. ವಿದ್ಯಾವತಿ. ತಂದೆ ವಿವಾಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ನಾನು ಹೋಗಿ ಅವಳ ಮೈಮೇಲಿರುವೆನು. ನೀನು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡುವೆನು. ಆಗ ರಾಜನು ನಿನಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆ ಯಾಗುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ.

ಜಯಪುರದಲ್ಲಿ ಮದಯಂತಿ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನಾರಾಜಕುಮಾರರ ಚಿತ್ರಪಠಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ಮಗಳನ್ನು ಕರೆ ತರುವಂತೆ ದಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಜಯಪುರದ ರಸ. ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಹೊಕ್ಕಿದ್ದನು. ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದ ದಾಸಿಯರನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹೊರಗೆಸೆದಳು. ವಿಕಟಾಟ್ಟಹಾಸಮಾಡಿದಳು.

ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಲಭೆಯಾಯಿತು. ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ಭಟರನ್ನು ಮದಯಂತಿ ಗುದ್ದಿ ಸಾಯಿಸಿದಳು. ಆಹಾರ ತಂದವರನ್ನು ಹೊಡೆದುಬಡಿದಳು.

ರಾಜನು ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಭೂತವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಅವರು ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿದರು; ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಎಷ್ಟೋ ಮಂತ್ರ

ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಂದಲೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಾಯಿತು. ಒಂದುವೇಳೆ ಸಾಹಸಪಟ್ಟು ಸಮಾಧಿಸಿದವರಿಗೆ ಕಪಾಲ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತಿತ್ತು.

ಸಾಪ, ರಾಜನು ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟನು. ಆತನಿಗೆ ಮದಯಂತಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಅವಳಿಗೆ ಮುಚ್ಚಟೆಯಾಗಿ ಮದುವೆಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ ಭೂತಹಿಡಿದಿದೆ! ಈ ಸುದ್ದಿ ನೆರೆದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿದರೆ ತನ್ನ ಮಗಳು ಅವಿವಾಹಿತೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗುವುದು!

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮದಯಂತಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವ ಭೂತವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದವರಿಗೆ ಅವಳನ್ನುಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಾ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿದನು.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ದೂರದೇಶಗಳಿಂದ ಭೂತ ವೈದ್ಯರು ಬಂದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಏಟು ತಿಂದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗೋನರ್ದಿಯನು ಜಯಪುರವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತು, ಅವನು ಅರಸನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಭೂತವನ್ನು ನಾನು ಓಡಿಸುವೆನು" ಎಂದನು.

ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನಿಗೆ ಮರುಕವುಂಟಾಯಿತು. "ಬೇಡ ಮಗೂ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡ ಹೋಗಿ ಮಹಾಮಹಾ

ಮಾಂತ್ರಿಕರೇ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದರು. ನೀನಿನ್ನೂ ಹುಡುಗ. ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು" ಎಂದ.

ಗೋನರ್ದಿಯನು ನಗುತ್ತಾ "ನಾನು ಬಂದ ಹೊರತು ಹೋಗದ ಭೂತವನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬರು ಓಡಿಸಬಲ್ಲರೆ? ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ" ಎಂದ.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ಯುವಕನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ನಂಬಿಕೆ ಬಂತು. ಭಟರನ್ನು ಜೊತೆಗೆಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯಿದ್ದ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ತಲೆ ಕೆದರಿಕೊಂಡು ಭಯಂಕರ ರೂಪತಾಳಿದ್ದಳು. ಗೋನರ್ದಿಯನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಗೋಡೆಗಳು ಅದರುವಂತೆ ಆರ್ಭಟಿಸಿದಳು.

ಕೂಡಲೇ ಗೋನರ್ದಿಯನು ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

"ಭೂತರಾಜನೇ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯ. ನನ್ನ ನಾಮಧೇಯ ಗೋನರ್ದಿಯ. ಹಿಂದೆ ತಾವು ಪಾಲಿಸಿದವರವನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿರಿ. ದೇವಭೂತಿಗೆ ನನ್ನ ಸಹಸ್ರನಮಸ್ಕಾರಗಳು"

ಗೋನರ್ದಿಯನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ ಮರು ಕ್ಷಣವೇ ಮದಯಂತಿಯ ಮುಖದಮೇಲಿದ್ದ ಭೀಕರ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಮಾಯವಾದುವು. ಆಕೆಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿತು.

ಗೋನರ್ದಿಯನ ಆಜ್ಞೆಯಪ್ರಕಾರ ಭಟರು ದಾಸಿಯರು ಆಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ತಲ್ಪದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಸಕಲೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದನಂತರ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಎರಡು ಮೂರು ವಾರಗಳನಂತರ ಮಾಮೂಲು ಮನುಷ್ಯಳಾದಳು.

ರಾಜನು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನದಪ್ರಕಾರ ಮದಯಂತಿಯನ್ನು ಗೋನರ್ದಿಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡಿದನು. ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿದನು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆರಳಿಮರದ ಮೇಲಿಂದ ವೇದಪಠನವನ್ನು ಕೇಳಿದವರಿಲ್ಲ. ದೇವಭೂತಿ ಪಾಪವಿಮುಕ್ತನಾದನು. ಬ್ರಹ್ಮ ರಾಕ್ಷಸನ ಅವತಾರ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1957 ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಆಗಸ್ಟ್ 10 ನೇ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: **ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.**

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ದೊಡ್ಡಗುಟ್ಟು!

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಕೆಟ್ಟಹುಡುಗರ ಹುಂಬ ಹಂಚಿಕೆ!

ಕಳಿಸಿದವರು: ಮಿಸ್. ಚಂಪಕಾ

C/o Mr. ಪುನೀತಾ, ಗಾಂಧಿನಗರ್, ತುಮಕೂರು, ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟ್.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/-ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಕಪ್ಪೆಗಳು

ಮೀನುಗಳಹಾಗೆ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಬರಿಯ ಜಲಚರಗಳಲ್ಲ; ಉಭಯಚರಗಳು. ಮೊದಲು ನೀರಿನಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡಿ ತರುವಾಯ ನೆಲದಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಸುತ್ತವೆ.

ಹೆಣ್ಣು ಕಪ್ಪೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಳಿಯ ಜಿಗುಟು ಪದಾರ್ಥದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಇಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಚೌಳೀ ಬೀಜದ ಆಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯ ಒಂದು ಕೊನೆ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕಿಂತ ದಪ್ಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಪ್ಪದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯೂ ಸಣ್ಣಗಿನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲವೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಒಂದುವಾರ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಮರಿಗಳು ಹೊರಡುತ್ತವೆ. ಈ ದಶೆಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪೆಮರಿಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಸುಂಡಿಲಿನಂಥಾದ್ದು ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅದು ಏನನ್ನಾದರೂ ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲುದು. ಈ ದಶೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಲಚರಪ್ರಾಣಿ.

ಎರಡು ಮೂರುದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪೆಮರಿಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣೂ, ಬಾಯಿಯೂ ಏರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಸುಂಡಿಲು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಶರೀರದ ಎಡಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶ್ವಾಸರಂಧ್ರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಾಯಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಈ ಶ್ವಾಸರಂಧ್ರದಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಈ ದಶೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಶಾಖಾಹಾರಿ. ನೀರಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾಚಿವರ್ಗೈರೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಈ ತಿಂಡಿಗಳಿಂದಲೇ ಅದರ ಶರೀರ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಬಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳು ಮೊಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇದು ಪೂರ್ಣ ಬೆಳೆದಾಗ ಶ್ವಾಸರಂಧ್ರಗಳಿಂದ ಒಂದು ಮುಂದಿನಕಾಲೂ, ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಂದಿನಕಾಲೂ ಹೊರಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟಮೇಲೆಕೂಡಾ ಅದಕ್ಕಿನ್ನೂ ಬಾಲವಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ದಶೆಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪೆಮರಿಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿಕೂಡಾ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗಾಳಿ ಹೀರಲಿಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತಹ ಶ್ವಾಸಪುಪ್ಪುಸಗಳು ಏರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಅದರ ಬಾಯಿ ದೊಡ್ಡ

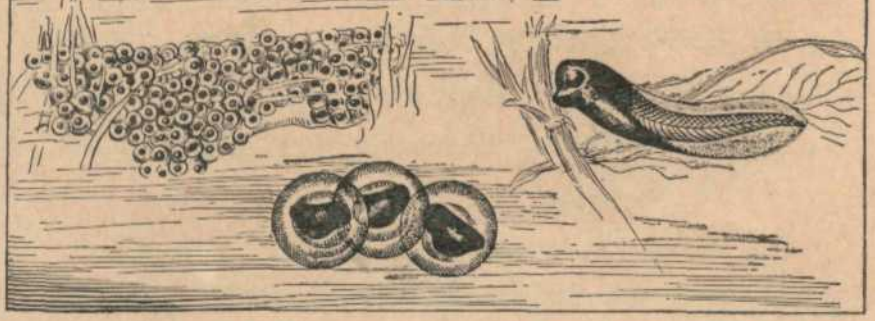

ದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಶೆಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪೆಮರಿ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಆಹಾರ ತಿನ್ನಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅದರ ಬಾಲವನ್ನೇ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಬಾಲ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಳ ಸೇರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಅದರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲಗೆ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಾಯಿಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಲವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಯವಾಗುವಮೊದಲೇ ಕಪ್ಪೆ ಮರಿ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಕೂಗುತ್ತದೆ. ಹುಳುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಂಸಾಹಾರಿ.

ಕಪ್ಪೆಗಳಂತಹ ಉಭಯ ಚರಗಳು ನೆಲದಮೇಲೆ ಜೀವಿಸುತ್ತವಾದರೂ, ತೇವವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ, ನೀರಿಗೆ ದೂರವಾಗಿಯೂ ಜೀವಿಸಲಾರವು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಚರ್ಮಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಪರೆಗಳಾಗಲೀ, ರೋಮಗಳಾಗಲೀ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವು ನೀರಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ನೀರಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀರಾಗಿರಬೇಕು. ಉಪ್ಪು ನೀರಾಗದು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಉಭಯ ಚರಗಳಿಲ್ಲ!

ನಾವು ನೋಡುವ ಕಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಜಾತಿಗಳಿವೆ. ಚಿಕ್ಕಕಪ್ಪೆ ಮತ್ತು ಗೋಂಗುರು ಗಪ್ಪೆ. ಕಪ್ಪೆಗಳ ಚರ್ಮ ನುಣ್ಣಗಾಗಿ, ಒದ್ದೆಯಾಗಿ, ಮೆತ್ತಗಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಗೋಂಗುರು ಗಪ್ಪೆಯ ಚರ್ಮ ಮೊರಟಾಗಿ ಒಣಗಿಕೊಂಡು ಉಬ್ಬುಬ್ಬಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ವಿಕಾರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಚಿಕ್ಕ ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹಲ್ಲುಗಳಿವೆ. ಗೋಂಗುರುಗಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ ಹಲ್ಲುಗಳಿಲ್ಲ.

ಕಪ್ಪೆಗಳು ಕದಲದಿರುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ತ ಕೀಟಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಕಪ್ಪೆಗಳ ನಾಲಗೆ ನೀಳವಾಗಿ ಜಿಗುಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಪ್ಪೆ ತನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನು ನುಂಗುವಾಗ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡುಮಾತ್ರವೇ ಕೂಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಗಾಳಿತಿತ್ತಿಗಳಿವೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಹೊಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಹೊರಡಿಸುವಾಗ— ಅದೇ ಕೂಗಿನ ಶಬ್ದ.

ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿರುವ ಕೀಟಕಗಳು ನಮಗೆ ಅಪಕಾರ ಮಾಡುವಂಥವೇ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಪ್ಪೆಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಉಪಕಾರವೇ ಹೊರತು ಅಪಕಾರವೇನಿಲ್ಲ.

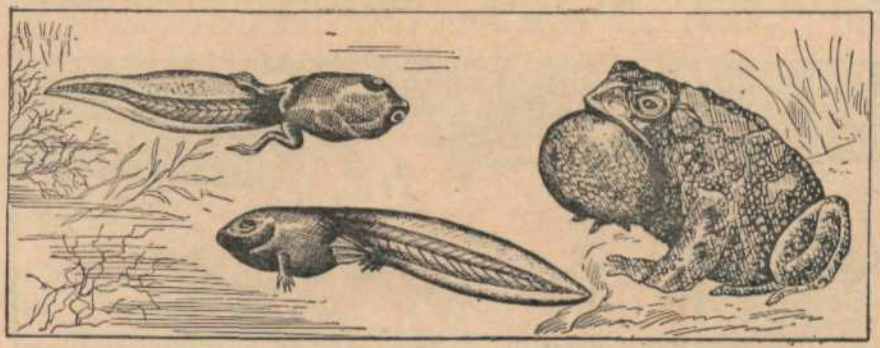

ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು

ಸುಮಾರು ಐನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ದೆನ್ನಲಾಗುವ 'ಪೂಜ್ಯಪಾದ' ನೆಂಬಾತನು ವಿರಚಿಸಿದ 'ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಕಂ' ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ವೈದ್ಯ ಗ್ರಂಥವು ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಂದಿಗೆ, ಮೈಸೂರಿನ ಓರಿಯಂಟಲ್ ರೆಸರ್ಚ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ಯೂಟೂಟ್ ರವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ೩೦೦ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ೬೦೦ ಶ್ಲೋಕಗಳಿವೆಯಂತೆ. ಇದು ಈವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮೈಸೂರು ರಾಷ್ಟ್ರದ 'ಮಯಗೊಂಡ' ಎಂಬಲ್ಲಿ.

* * *

ಸೋವಿಯಟ್ ಯೂನಿಯನ್ ಸೈನ್ಸಸ್ ಅಕಾಡಮಿಯ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್‌ನವರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಪಡುವಂತಹ "ಇನ್‌ಟ್ರಡಕ್ಟರೀ ಕೋರ್ಸ್ ಇನ್ ಸಾನ್ಸ್‌ಕೃಟ್" ಎಂಬ ಪಾಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು 'ಟಾಸ್' ವಾರ್ತಾ ಸಂಸ್ಥೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾಸ್ಕೋ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಫಾಕಲ್ಟೀ ಸದಸ್ಯೆ ವೆರಾ ಕೂಜೆರ್ಜೀನಾ ಎಂಬ ಮಹಿಳೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದಿರುವರಂತೆ. ಹೀಗೇ ಹಿಂದೀ ಪಾಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

* * *

೧೮೫೭ ರಿಂದ ೧೯೪೭ ವರೆಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದಲ್ಲಿ ದೇಹಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ವೀರರ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಸ್ಮಾರಕ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಢಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದ ಶತ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ, ದಶ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಆಗಸ್ಟು ೧೫-೧೬ ತಾರೀಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗಿಸುವಾಗ ನಡೆಯುವ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಮಾರಕ ಚಿಹ್ನ ಸ್ಥಾಪನೆಕೂಡಾ ಒಂದಂಶವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸ್ಮಾರಕ ಚಿಹ್ನಗಳೊಂದಿಗೆ ಝಾನ್ಸಿ ರಾಣಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಬಿದ್ದುಹೋದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಕ್ಕೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ೧೮೫೭ ಪ್ರಥಮ ಭಾರತ ಸಮರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರಗಳು ಸ್ಮಾರಕ ಸ್ತಂಭಗಳನ್ನೂ ಪಾರ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತವೆ.

* * *

ಭೂದಾನೋದ್ಯಮದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ದಾನ ಪಡೆದ ಗ್ರಾಮಗಳು ಮೊತ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ೫೫೭೨ ಎಂದು ಭೂದಾನವರ್ಗದವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆ ಒರಿಸ್ಸಾದ್ದು—೧,೬೯೨. ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದ್ದು—೨೨೩. ಮೂರನೇ ಸ್ಥಾನ ತಮಿಳುನಾಡಿನದು—೨೧೯. ಒರಿಸ್ಸಾದ ಕೋರಾಪುಟ್ಟ ಎಂಬ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ೨,೦೩,೦೦೦ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ೧,೪೦೦ ಗ್ರಾಮಗಳು ದಾನವಾಗಿವೆ.

* * *

ಕಳೆದ ಜೂನ್ ೩ರಲ್ಲಿ ಲಂಡನಿನ ಇಂಡಿಯನ್ ಹೈಕಮಿಷನ್ ಕಾರ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ "ಪ್ರಪಂಚ ಮಹಾಪುರುಷರ ಫೋಟೋ ಪ್ರದರ್ಶನ"ಕ್ಕೆ, ಬುದ್ಧಿಸ್ಟ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ. ಕೆಸ್ ಮಸ್ ಹಂಫ್ರೆಯವರು ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ ಮಾಡಿದರು. ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನು ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಮಹಾಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನೆಂದೂ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಾಗಲೀ ಬುದ್ಧ ಬೋಧನೆಯಮೇಲೆ ಈಗಿನವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಹಾಗೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಜನರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲೆಂದೂ ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

* * *

ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಪುರಾತತ್ವವೇತ್ತರಾದ ಸರ್ ಫ್ಲಿಂಡರ್ಸ್ ಪೇಟ್ರಿ ಈ ಶತಾಬ್ದದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈಜಿಪ್ಟಿನ ಮೆಂಫಿಸ್‌ನ ಸಮೀಪ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ೨,೫೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಮೃಣ್ಮಯ ಬುದ್ಧ ವಿಗ್ರಹದ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯನ್ನು ೧೯-೧೨-೫೬ ರಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಹೈ ಕಮಿಷನರ್ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿತ್ತರು. ಲಂಡನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕಳಾಶಾಲೆಯ ಟ್ರಜರರ್ ಸರ್ ಫ್ರೆಡರಿಕ್ ಜೇಮ್ಸ್ ಇದನ್ನು ಬಹೂಕರಿಸಿದರು.

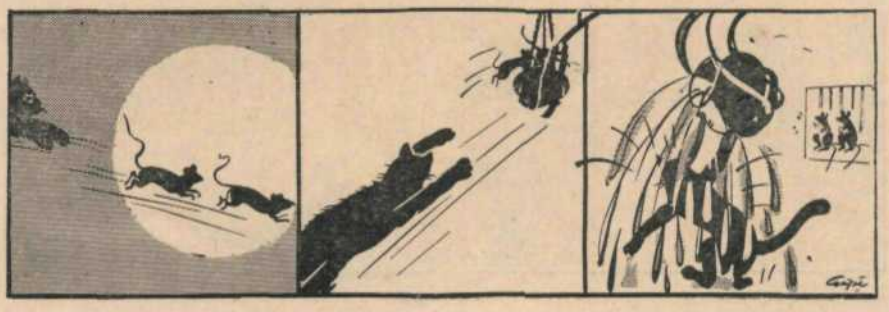

ಚಿತ್ರಕಥೆ

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಗಾರುಡಿಗಾರ ನಾಲ್ಕು ದಾರಿ ಸೇರಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತಿದ್ದ. ಆತ ವಿವಿಧ ಪಕ್ಷಿಗಳಹಾಗೂ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಹಾಗೂ ಕೂಗಿ ತಮಾಶೆಮಾಡಿದ. ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿ ಕೂಡಾ ಆ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡಿದರು. ಬರುತ್ತಾ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಚಿಯನ್ನು ಚಿವುಟಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅದರೊಳಗಿಂದ ನಾಯಿಯ ಧ್ವನಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವರು ತಾವೇ ಹಾಗೆ ಕೂಗುವುದೆಂದು ನಾಟಕವಾಡಿದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕೆಲವು ನಾಯಿಗಳು ಬೊಗಳಿದುವು. ಸಂಚಿಯಲ್ಲಿದ್ದ 'ಟೈಗರ್' ಹೊರಗೆ ಹಾರಿ ಆ ನಾಯಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು ವಾಸೂ ಗೋಪಿಯರ ಮೋಸ!

Printed by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press (Private) Ltd., and Published by him for Chandamama Publications, from Madras 26—Controlling Editor: SRI 'CHAKRAPANI'

ನೋಡಿರಿ! ಅರ್ಧ ಸನ್‌ಲೈಟ್ ಸೋಪೇ
ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
ಒಗೆದಿದೆ!

ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೊರೆಯಿಂದಲೇ
ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು!

ಸನ್‌ಲೈಟ್ ಸೋಪು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
ಬೆಳ್ಳಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನ
ವಾಗಿ ಒಗೆಯುತ್ತದೆ

S. 248-50 KN

ಇದು ಸತ್ಯ...

ಏನಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾತ್ರೆಯ ಹಾಗೆ
ಒಡೆದು ಹೋದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ನೀರು ಉಳಿಯಲಾರದು ಅದೇ ರೀತಿ
ಲೋಮೂದ ಹಾಗೆ
ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ ಇತರ
ಸಾಧನಗಳು
ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪಾಗಿಸದು

ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ
ಇತರ ಸಾಧನಗಳು
ಕೂದಲನ್ನು ನೇಲೆ ನೇಲೆ
ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸಬಹುದು ಆದರೆ
ಲೋಮೂ ಮಾತ್ರ ಕೂದಲನ್ನು
ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಲೋಮೂ

ಸ್ವಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ
ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ
ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಧನ.

ಸೋಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್:

ಎಮ್. ಎಮ್. ಖಾಂಭಟ್‌ವಾಲಾ

ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ಏಜೆಂಟರು:

ಸಿ. ನರೋತ್ತಮ್ & ಕೊ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಜೆ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ & ಕೊ,
ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್ ಮದರಾಸು - 1.

ಷಾ ಬಾವಿಷಿ & ಕೊ,
ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ.

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಚಾಂದ್ನಿಚೌಕ್-ಡಿಲ್ಲಿ.

Chandamama

PLEASANT READING &
PROFITABLE ADVERTISING

Chandamama Group

SERVING THE YOUNG
WITH A FINE
PICTORIAL STORY FARE
THROUGH

CHANDAMAMA
(TELUGU, HINDI, KANNADA, GUJARATI, ENGLISH & SINDHI

AMBULIMAMA
(TAMIL)

AMBILI AMMAVAN
(MALAYALAM)

CHANDOBA
(MARATHI)
AND
JANHAMAMU
(ORIYA)

CHANDAMAMA PUBLICATIONS

VADAPALANI :: MADRAS-26

ಒಗೆಯಬಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ

ತಾತಾರವರ **501** ಬಾರ್ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ

ಒಗೆಯಬಹುದು!

ಹತ್ತಿ, ಲಿನನ್, ನೈಲಾನ್ — ಒಗೆಯಬಲ್ಲ ಯಾವ ಬಟ್ಟೆಯೇ ಆಗಲಿ — ಅದನ್ನು ತಾತಾರವರ 501 ಬಾರ್ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಒಗೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದು ಖಡಿಯದೆಯೇ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರಮಾಡುತ್ತದೆ.

501 ಬಾರ್ ಸಾಬೂನಿನ ಪ್ರತಿ ಬಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅನೇಕ ಬಾರುಗಳಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಬೂನು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ 501 ಬಾರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಿವಸ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚು ದಿವಸ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಇದಕ್ಕೆ 25 ವರ್ಷಗಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಇದೆ

ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾರತೀಯ ಬಂಡವಾಳ • ಸಂಚಾಲಕತ್ವ • ಶ್ರಮ

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಸೇಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1

ಈ ಸಮಾರಂಭದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶೀವಿಯಿಂದಿರಲು

ಬಿನ್ನಿಯವರ **ಸ್ಪನ್ ಸಿಲ್ಕ್‌ನಿಂದ**

ತಯಾರಿಸಿದ **ಷರಟನ್ನು** ಧರಿಸಿರಿ

ಈಗ ಮದುವೆಯ ಕಾಲ. ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕಾಣುವುದು, ಊಟ ಉಪಚಾರಗಳಿಗೆ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ತುಂಬ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದಿರಬೇಕು! ಆಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆಯ ಷರಟನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ತೊಡಲು ಹಾಯಾಗಿರುವ ಬಿನ್ನಿಯವರ ಸ್ಪನ್ ಸಿಲ್ಕ್‌ನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಷರಟನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮತ್ತು ಬಂಧುವರ್ಗದವರೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೇ ಇರುತ್ತದೆ!

ಬಿನ್ನಿಯವರ ರೇಷ್ಮೆಯ ಷರಟಿನ ಬಟ್ಟೆಯು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೇ ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆಯ ಆಂದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಬಿನ್ನಿಯವರು ಮಾತ್ರ!

ದಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉಲ್ಲನ್, ಕಾಟನ್ ಆಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಮೇನೇಜಿಂಗ್ ಏಜಂಟ್ಸ್

ಬಿನ್ನಿ ಆಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ (ಮದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಮದರಾಸು

BY. 3246

Photo by R. K. Paul

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಕೆಟ್ಟ ಹುಡುಗರ ಹುಂಬ ಹಂಚಿಕೆ

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಮಿಸ್. ಚಂಪಕಾ

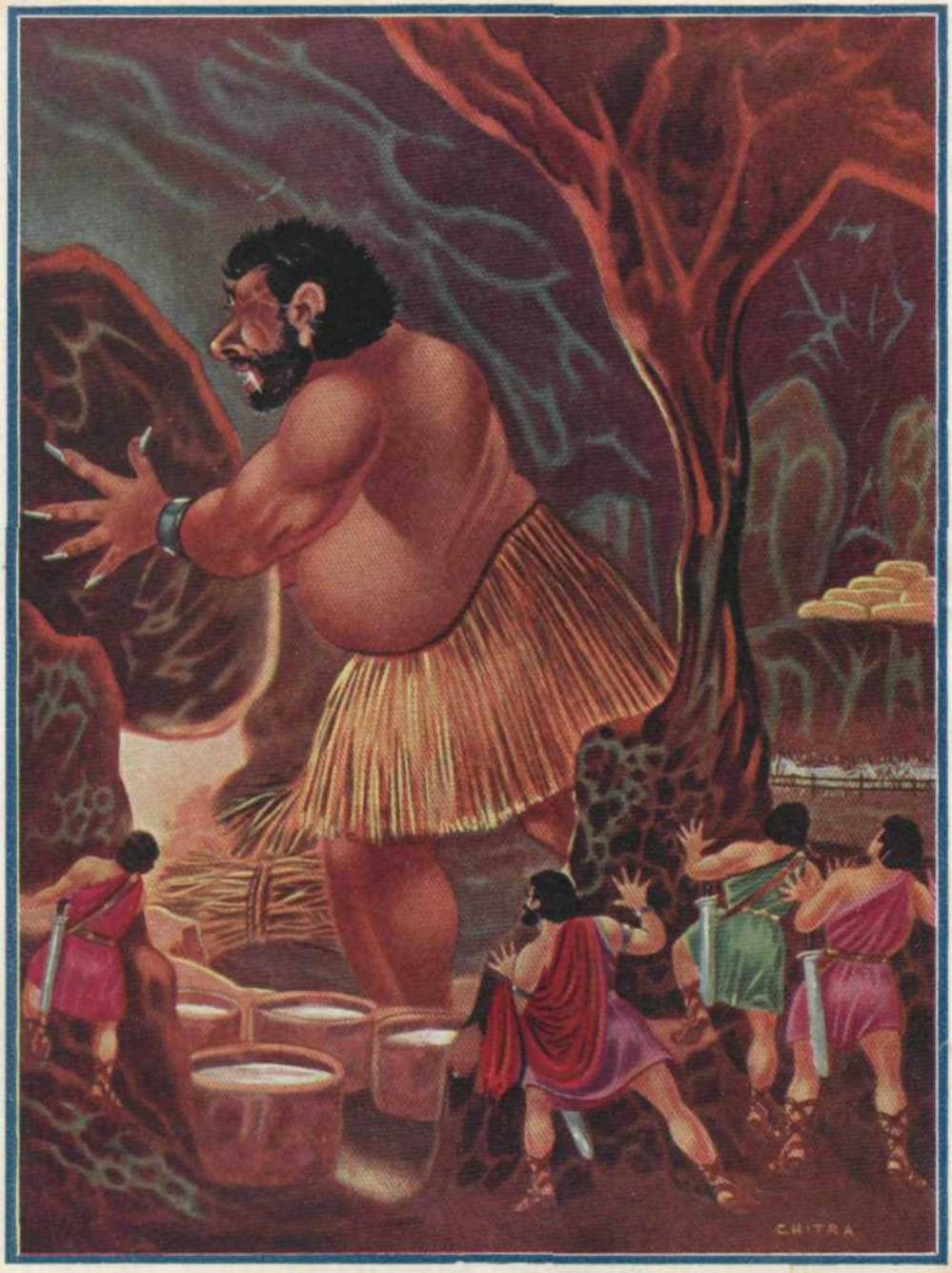

ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರೆಗಳು - ೧